

ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงิน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง
**Interests and Acknowledgement on a Saving plan and Saving behavior of
Undergrads Students at Thaksin University in Phattalung Campus.**

ดวงกมล สุวรรณล้วน
Duangkamon Suwanluen

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of business Administration
Prince of Songkla University**

2562

ชื่อสารนิพนธ์	ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง
ผู้เขียน	นางสาวดวงกมล สุวรรณล้วน
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research method) ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 400 ตัวอย่าง และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติขั้นพื้นฐานและการทดสอบความสัมพันธ์ของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจและการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง

ผลการศึกษา พบว่านักศึกษามีความสนใจในการวางแผนการออมเงิน โดยที่มีความสนใจในเป้าหมายในการออมเงินระดับมาก พฤติกรรมการออมของนักศึกษาโดยส่วนใหญ่ออมแบบเงินฝากธนาคารและมีจุดมุ่งหมายในการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน โดยมีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 1,000 บาท ซึ่งจำนวนเงินออมของผู้ออมยังต่ำอยู่ ดังนั้นควรหามาตรการในการกระตุ้นการออมให้เพิ่มขึ้น โดยอาจจะด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์จากการออมให้เพิ่มสูงขึ้นเพื่อจูงใจให้ประชากรกลุ่มนี้มีความต้องการออมมากขึ้น ในขณะที่ความตระหนักรู้ไม่มีความสัมพันธ์ใดๆกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษา

คำสำคัญ: การออม, ความสนใจ, ความตระหนักรู้, พฤติกรรมการออมเงิน

Minor Thesis Title Interests and Acknowledgement on a Saving plan and Saving behavior of Undergrads Students at Thaksin University in Phattalung Campus

Author Miss Duangkamon Suwanluen

Major Program Business Administration

Academic Year 2018

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the saving behavior of undergrads students at Thaksin University in Phattalung campus. This research was quantitative research using survey research method and collects data. The size of the samples was 400. The data were statistically analyzed by liner static method using liner Chi-square analysis

The result of saving behavior study show that students were likely to interest in the saving behavior and the saving scheme.

The majority of the students preferred to save up to 1,000 Baht per month to budget their unexpected expenses. at a financial institution. Due to the fact that students save a few amount of money so in financial institutions should create come saving campaign.

Keyword: Saving, Interests, Acknowledgement, Saving behavior

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร.กลางใจ แสงวิจิตร ซึ่งได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ อ.พนิน อินทระและ อ.ภูมิ ชีเจริญ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่ดี และข้อคิดเห็นเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ รวมถึงบุคลากรของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบุคลากรบัณฑิตวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ที่อำนวยความสะดวกและกรุณาให้เก็บข้อมูลอันเป็นประโยชน์กับสารนิพนธ์ครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวที่คอยส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเรียนมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจที่สำคัญจนสำเร็จการศึกษา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ดวงกมล สุวรรณล้วน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
ABTRACT.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
รายการตาราง.....	(8)
รายการภาพประกอบ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 คำถามวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตงานวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม.....	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสนใจ.....	14
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนักรู้.....	17
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
2.5 กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	30
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	31
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3.3 ขั้นตอนวิจัย.....	37
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	42
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
4.2 ผลการศึกษาระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน.....	44
4.3 ผลการศึกษาระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน.....	45
4.4 ผลการศึกษาระดับความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม.....	46
4.5 ผลการศึกษาระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	47
4.6 ผลการศึกษาการออมเงิน.....	48
4.7 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบในการออมเงินกับการออมเงิน.....	50
4.8 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจใน การออมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการออมเงิน.....	57
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	63
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	64
5.2 อภิปรายผล.....	66
5.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	68
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก ก.....	77
ประวัติผู้เขียน.....	85

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 สรุปตัวแปรงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้.....	28
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี.....	32
3.2 ข้อคำถามความสนใจในการวางแผนการออมเงิน.....	34
3.3 ข้อคำถามความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน.....	36
3.4 ข้อคำถามการออมเงิน.....	37
3.5 ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (α -Coefficient).....	38
4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม....	43
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน.....	44
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน.....	45
4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม....	46
4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	47
4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการออมเงิน.....	48
4.7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน และรูปแบบในการออมเงิน กับความถี่ในการออมเงิน.....	50
4.8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน และรูปแบบในการออมเงินกับช่วงเวลาในการเงินออม.....	52
4.9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน และรูปแบบในการออมเงิน กับจำนวนเงินออม.....	53
4.10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบในการออมเงิน กับเปอร์เซ็นต์การออมเงิน.....	54
4.11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบในการออมเงิน กับระยะเวลาในการออมเงิน.....	56
4.12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจใน การออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับความถี่ในการออมเงิน.....	57
4.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจใน การออมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับช่วงเวลาในการเงินออม.....	58

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับจำนวนเงินออม.....	59
4.15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับเปอร์เซ็นต์การออมเงิน.....	60
4.16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออมและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับระยะเวลาในการออมเงิน.....	61

รายการภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1.1 รายได้ ค่าใช้จ่าย และการออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในประเทศไทย.....	1
2.1 การใช้จ่ายเพื่อการบริ โภคในวัฏจักรชีวิต.....	13
2.2 กระบวนการเกิดความตระหนักรู้.....	19
2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	30

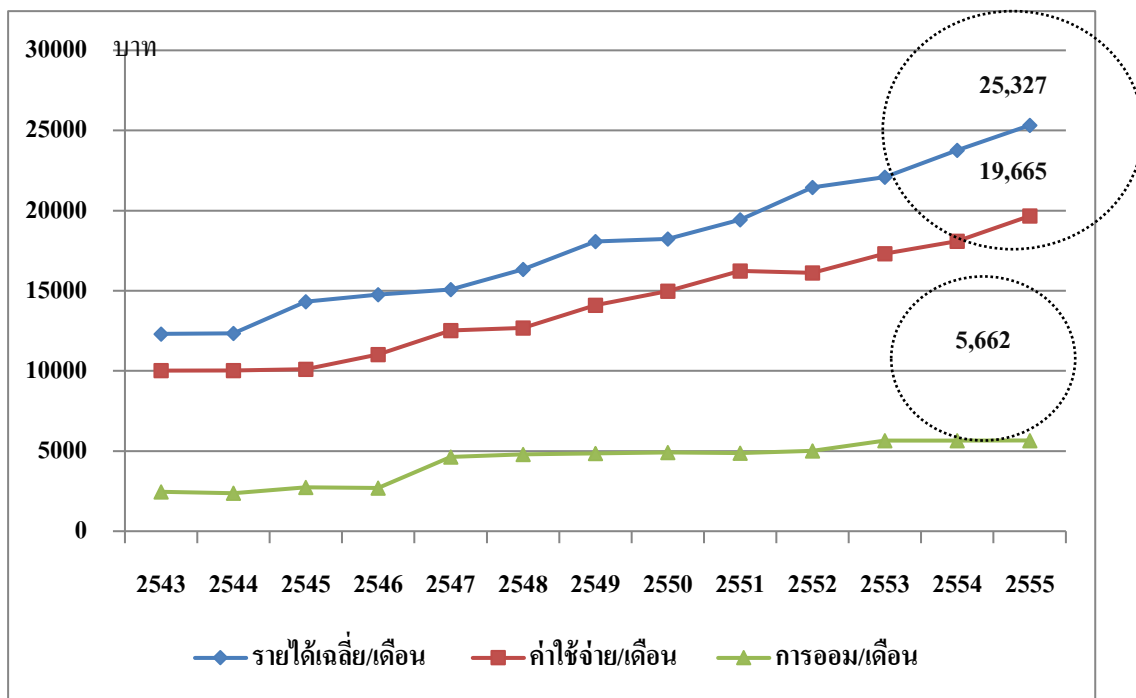
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เงินออม ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเงินออมนั้นเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการนำมาพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ หากประเทศไทยมีเงินออมที่เพียงพอก็อาจจะมีกระแสการลงทุนจากต่างประเทศลดลง โดยเฉพาะการกู้ยืมเงินทุนจากต่างประเทศก็เป็นวิธีการระดมทุนที่ทำให้เกิดภาวะผูกพันทั้งในด้านการชำระหนี้และข้อผูกมัดทางการค้า ด้วยเหตุนี้การส่งเสริมการออมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อเพิ่มเม็ดเงินในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันต์, 2555)

จากการสำรวจสถานะเศรษฐกิจและสังคมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2555 โดยสำนักงานสถิติพบว่า ตั้งแต่ปี 2543 - 2555 พบว่า โดยเฉลี่ยครัวเรือนในประเทศไทยจะมีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการยังชีพแต่เมื่อเทียบกับเงินออมแล้ว พบว่าเงินออมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 รายได้ ค่าใช้จ่าย และการออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในประเทศไทย
ที่มา: โดยเดือนรุ่ง ช่วยเมือง, 2555, กรุงเทพฯ.

จากภาพที่ 1.1 จะเห็นได้ว่า ในขณะที่ครัวเรือนในประเทศไทยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้นมาก แต่การออมเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนกลับมีอัตราลดลง ฉะนั้นหากประชาชนได้รับการส่งเสริมให้ตระหนักถึงความสำคัญของการออมแล้วอาจจะช่วยให้ครัวเรือนมีระดับการออมเพิ่มขึ้น

ในขณะที่เดียวกันผลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคนักศึกษา พบว่า หมวดรายจ่ายเพื่ออุปโภคและบริโภคสูงเป็นอันดับแรก คือ มีจำนวนเงินเฉลี่ยอยู่ที่ 3,977.73 บาทต่อเดือน รองลงมาคือหมวดที่อยู่อาศัย และหมวดค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ตามลำดับ (สิรินุช คาบุญเรือง, 2554) นอกจากนี้ผลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของ โครงการสำรวจพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของเยาวชน Money Watch (2556) ยังพบว่า กลุ่มนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่ค่อนข้างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น โดยพิจารณาจากร้อยละ 90 มีโทรศัพท์มือถือไอโฟน และมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าโทรศัพท์มือถือเฉลี่ย 350 บาทต่อเดือน ทั้งยังมีความคิดจะเปลี่ยนโทรศัพท์ทุกปี แต่ในด้านกรออมนั้นมีนิสิตเพียงร้อยละ 34 ที่มีการออมเงิน ดังนั้นเรื่องของการออมกับนิสิตนักศึกษาจึงถือเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากปัจจุบันค่านิยมในการบริโภคนิยมและวัตถุนิยมได้เพิ่มมากขึ้นในกลุ่มนิสิตนักศึกษา ซึ่งไม่เพียงเฉพาะการบริโภคตามความจำเป็นและพอเพียงในการดำรงชีพเท่านั้น แต่กลายเป็นการบริโภคเกินความจำเป็นทำให้เกิด การขวนขวายอยากมีอยากได้ในสิ่งที่นำมาซึ่งตอบสนองความสะดวกสบาย โดยไม่ได้คำนึงถึงการประหยัด อดออม และการใช้จ่ายอย่างเหมาะสมด้วย

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมกรออมของนักศึกษาถือเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่ง เพราะนักศึกษาในปัจจุบันจะเปลี่ยนบทบาทตัวเองมาเป็นกำลังสำคัญในการสร้างรายได้ และสร้างแหล่งระดมทุนในอนาคต ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกและแห่งเดียวในจังหวัดพัทลุง ที่เป็นศูนย์รวมของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในปัจจุบัน มี 5 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะพยาบาลและสหเวชศาสตร์ เปิดสอนทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 2,798 คน (กองทะเบียนนิสิตและบริการนักศึกษา, 2559) หากพิจารณาถึงมุมมองของนิสิตนักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษาเพื่อก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานเป็นมุมมองที่น่าสนใจว่าในช่วงระหว่างการหางาน อาจต้องมีเงินออมนำไปใช้จ่ายในการดำเนินการหางาน เพื่อลดภาระการเงินของผู้ปกครอง เพราะด้วยสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีผันผวนจนยากแก่การคาดการณ์สภาพเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างแน่นอน ส่งผลกระทบต่ออัตราการว่างของนักศึกษาจบใหม่ให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่าผลที่ได้จากการวิจัยจะสามารถส่งเสริมให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกิดความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน ก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการวางแผนทางการเงินและการมีวินัยทางการเงินที่ดีของนักศึกษา ส่งผลดีต่อฐานะทางการเงิน พฤติกรรมการใช้จ่าย พฤติกรรมในด้านต่างๆ ระบบความคิดและการศึกษา ซึ่งนำไปสู่ครอบครัวของนักศึกษาเองด้วย รวมถึงผู้ที่สนใจ ให้เกิดความตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญ เพื่อที่ส่งเสริมให้เกิดการออมเงินให้ดียิ่งขึ้นต่อไป และขยายไปสู่ชุมชนอันจะก่อให้เกิดการเก็บออมของครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น อันจะช่วยระดมทุนภายในประเทศได้มากขึ้นอีกด้วย

1.2 คำถามในการวิจัย

1. ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุงอย่างไร
2. ความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุงอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสนใจในพฤติกรรมการวางแผนการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง
2. เพื่อศึกษาความตระหนักรู้ในพฤติกรรมการวางแผนการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง

1.4 สมมติฐานงานวิจัย

1. ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง
2. ความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยออกเพื่อให้ครอบคลุมแนวคิดซึ่งแบ่งเป็น 3 ขอบเขต คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา (Content Scope) ขอบเขตด้านประชากร (Population of Scope) และขอบเขตด้านพื้นที่ (Area Study Scope) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น 2,607 คน โดยได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง จำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษาปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกคณะและทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง

การออม หมายถึง การเก็บเงินส่วนหนึ่งหรือส่วนที่เหลือจากรายได้ที่มีได้ใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในอนาคตเมื่อยามจำเป็น เช่น ในยามป่วยไข้ เมื่อแก่ชราหรือลงทุน เป็นต้น

ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ฟังพอใจ ใส่ใจในการวางแผนการออมเงิน เช่น การจดบันทึกรายรับรายจ่ายของแต่ละเดือน การมีวินัยในการออม

การตระหนักรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก รับรู้ คิดได้ มองเห็นประโยชน์และความสำคัญในการวางแผนการออมเงิน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสนใจและการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดประเด็นในการนำเสนอ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการออม
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสนใจ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนักรู้
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการออม

2.1.1 ความหมายของการออม

การออม ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายความหมายซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) ให้นิยามไว้ว่า “การออม คือการประหยัด การเก็บหอมรอบริบ การถนอม และการสงวน สิ่งที่จะประหยัด หรือเก็บหอมรอบริบ ได้แก่ ทรัพย์สินเงินทอง ดังนั้นการออม หมายถึงการใช้ทรัพย์สินเงินทองทั้งหลายอย่างระมัดระวัง อย่างไม่ประมาท อย่างมีเหตุผล เพราะทรัพย์สินเงินทองเป็นปัจจัยในการดำรงชีพ ต้องรู้จักเก็บรู้จักใช้ การออมเกิดขึ้นได้เพราะประชาชนได้รับการศึกษาเรียนรู้ มีผู้แนะนำสั่งสอนให้มีความสำคัญและเห็นประโยชน์ที่เกิดจากการออม”

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2552) กล่าวว่า การออมเงิน หมายถึง การสะสมเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเงิน เอ็ม เอฟ ซี จำกัด (มหาชน) (2552) ได้กล่าวว่า การออม คือ รายได้ เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนั้น เรียกว่า $Incomes - Expenses = Saving$

สำนักงานเศรษฐกิจ กระทรวงการคลัง (2559) ได้ให้นิยามคำว่า “การออม คือ เงินรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภค” จากสมการ ดังนี้

สมการการออม $Y = C + S$

Y คือ รายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง

C คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

S คือ ปริมาณการออม

ธัญลักษณ์ หมอยา (2550) กล่าวว่า การออม หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ($Incomes - Expenses = Saving$) ซึ่งเป็นการชะลอการบริโภคหรือการใช้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ในปัจจุบันบางส่วนเอาไว้ เพื่อให้เกิดความสามารถที่จะบริโภคในอนาคตหรือในยามจำเป็น

สุวิภา กลัดเกิด (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การออม หมายถึง การเก็บเงินส่วนหนึ่งหรือส่วนที่เหลือจากรายได้ที่มีได้ใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในอนาคตเมื่อยามจำเป็น

นันทกา นันทวิสัย (2552) กล่าวว่า การออม หมายถึง การเก็บสะสมเงินที่ละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป

ศตวรรษ ท่าช้าง (2554) กล่าวถึง การออม ไว้ว่า การออมนั้นก็คือการออมทรัพย์ ซึ่งการออมของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าหลังจากครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว เมื่อนำไปหักภาษีออกรายได้ดังกล่าวถือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง ครัวเรือนจะจัดสรรรายได้ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภค ส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บไว้เป็นเงินสะสม เรียกการออมส่วนที่เหลือว่า “การออมทรัพย์”

สหกรณ์ออมทรัพย์ กระทรวงการคลัง (2555) กล่าวว่า การออมทรัพย์ หมายถึง จำนวนเงินของรายได้ส่วนที่เหลือหลังจากหักค่าใช้จ่าย หรือการออมทรัพย์ คือ การเก็บสะสมเงินอย่างเป็นสัดส่วนจากรายได้ที่ได้รับจากการทำงานหรือการลงทุน (รายได้ คือ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน อาจอยู่ในรูปแบบของเงินเดือน ค่าแรง หรือรายได้ คือ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน ซึ่งอยู่ในรูปแบบของเงินปันผลรับ ดอกเบี้ยรับ ส่วนแบ่งกำไร เป็นต้น นอกจากนี้ การออมเป็นการเก็บสะสมเงินจากเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองด้วย)

บุญรุ่ง จันทร์นาค (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การออม คือ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ หรือที่กันเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคและอุปโภคในปัจจุบัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในอนาคต ซึ่งการใช้เงินออมอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น ถูไว้เป็นเงินสด นำเงินออมไปฝากธนาคาร หรือนำเงินออมไปซื้อหลักทรัพย์ เป็นต้น

ใจเดียว โคมลเพ็ชร์ (2554) กล่าวว่า การออม หมายถึง การเสียสละการบริโภคในปัจจุบัน เพื่อไว้บริโภคในอนาคต และการออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทนเมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน ซึ่งสิ่งที่ควรคำนึงถึงคือ การที่จะจัดการกับเงินเหลือใช้อย่างไรเพื่อให้งอกเงยเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปมนุษย์มักจะเก็บในรูปแบบการฝากกับธนาคารเป็นเงินสด ในรูปแบบของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำ เพราะว่าการฝากกับสถาบันการเงิน มนุษย์จะมองว่ามีความสะดวกปลอดภัยและมั่นคง แต่ในอีกทางหนึ่งผลตอบแทน(ดอกเบี้ย) จากการฝากเงินก็อาจไม่สูงนัก ทั้งนี้ด้วยความที่ระบบเงินฝากมีความเสี่ยงต่ำผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากการฝากเงินจึงอยู่ในระดับที่ไม่สูงนักแต่เป็นการตอบแทนความมั่นคงของการเก็บเงินนั้นไว้แทน ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงคุ้นเคยกับการจัดสรรเงินไว้ในระบบเงินฝากเพื่อสามารถเบิกถอนออกมาใช้ได้สะดวกในยามที่ต้องการนั่นเอง

จากความหมายการออมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การออมคือ การเก็บเงินส่วนหนึ่งหรือส่วนที่เหลือจากรายได้ที่มีได้ใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในอนาคตเมื่อยามจำเป็น เช่น ในยามป่วยไข้ เมื่อแก่ชราหรือลงทุน เป็นต้น

2.1.2 ความสำคัญของการออม

สนทยา เขมวิรัตน์ และคณะ (2555) ได้กล่าวว่า การออมเงินมีความสำคัญเพราะเป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงให้ตนเอง และก่อให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่จะทำให้เป้าหมายซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคตบรรลุจุดประสงค์ เช่น กำหนดเป้าหมายไว้ว่าจะต้องมีบ้านเป็นของตนเองในอนาคตให้ได้ การออมจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดเป้าหมายที่วางไว้เป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้การออมยังใช้สำหรับแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงของบุคคลได้ด้วย

ดังนั้นบุคคลจึงควรมีการออมอย่างสม่ำเสมอในชีวิต การออมนั้นมีความสำคัญในการสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพ ทั้งในแง่ของการดำรงชีวิตของประชาชน ครอบครัว ชุมชนและประเทศชาติ การออมจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2.1.3 ประโยชน์ของการออม

จากความหมายของและความสำคัญของการออมข้างต้น บุคคลจึงควรมีการเก็บออมเงินจำนวนหนึ่งเพื่อไว้ใช้จ่ายในอนาคตซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องออมเงินจำนวนมากมาย แต่ควรเป็นจำนวนเงินที่บุคคลนั้นมีไว้พอเพียงสำหรับการใช้จ่ายในอนาคต สำหรับประโยชน์ของการออมเงิน สรุปได้เป็นข้อๆ (สนทยา เขมวิรัตน์ และคณะ, 2555) ดังนี้

1. เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายซื้อสิ่งของที่ต้องการ หรือใช้จ่ายในยามจำเป็นในอนาคต เช่น ใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นฉุกเฉิน ยามเจ็บป่วย ยามว่างงาน หรือเป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างการหางานทำ ยามชรา และยามหลังเกษียณ
2. มีรายได้และผลตอบแทนจากการออม เพื่อชดเชยสถานะเงินเพื่อที่เพิ่มขึ้นในอนาคต เช่น เงินปันผลดอกเบี้ยรับจากบัญชีเงินฝาก
3. มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ครอบครัว โดยการนำเงินออมมาเพื่อซื้อทรัพย์สินราคาแพง เช่น บ้าน รถยนต์ โดยไม่ก่อให้เกิดหนี้สินล้นพ้นตัว
4. มีเงินออมไว้สำหรับแผนการที่วางไว้ในอนาคต เช่น การศึกษาต่อ การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ
5. ออมเงินเพื่อเป็นมรดกไว้ให้แก่ลูกหลาน หรือเพื่อการบริจาคการกุศล ช่วยเหลือสังคม

2.1.4 เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการออม

การกำหนดเป้าหมายในการออมเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้รู้ว่าจะเก็บออมเงิน เพื่ออะไร จำนวนเท่าไร ใช้เวลานานแค่ไหน ซึ่งเป้าหมายในการออมเงินจะแตกต่างกันไป

ดังนั้นการวางเป้าหมายในการออมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเป้าหมายหมายการออมเงินของผู้บริโภคแตกต่างกัน (สนทยา เขมวิรัตน์ และคณะ, 2555) ดังนี้

1. ออมเงินไว้เพื่อใช้ในการศึกษาให้สูงขึ้น
2. ออมเงินไว้เพื่อแต่งงาน
3. ออมเงินไว้เพื่อซื้อบ้านและตกแต่งบ้าน
4. ออมเงินเพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ
5. ออมเงินไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน เช่น เจ็บไข้ได้ป่วย ยามว่างงาน
6. ออมเงินเพื่อให้มีดอกเบี้ย ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
7. ออมเงินเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์ เพื่อหาประโยชน์จากเงินออม ให้ออกเวย
8. ออมเงินไว้เพื่อซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตนเองหรือครอบครัว เช่น ซื้อรถยนต์

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็ม เอฟ ซี จำกัด (มหาชน) (2552) กล่าวว่า การวางเป้าหมายในการออมมีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อเป็นการบังคับตัวเองทางอ้อมในการออมเงินสำหรับวันข้างหน้า ซึ่งมีความแตกต่างของแต่ละบุคคลดังนี้

1. บางคนคิดว่าจะเก็บเงินเพื่อซื้อรถยนต์ให้ได้ภายในปีนี้
2. เก็บเงินเพื่อซื้อบ้านของตนเองสักหลังในอีก 10 ปี
3. เก็บออมเพื่อซื้อทองคำแท่ง และทองรูปพรรณ

4. เก็บออมเพื่อซื้อที่ดินไว้เก็งกำไร หรือทำประโยชน์ในภายภาคหน้า
5. เพื่อเอาไว้เป็นทุนการศึกษาให้ลูก
6. ไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่น เจ็บไข้ได้ป่วย
7. ไว้ใช้จ่ายหลังเกษียณอายุจากการงานแล้ว

2.1.5 แนวคิดของการออม

การออม คือ การเก็บสะสมเงินทีละเล็กละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปแบบของเงินฝากกับธนาคาร หรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน เมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ เราจะจัดการกับเงินเหลือใช้นั้นอย่างเหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้หยอกงยิบเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปเรามักจะเก็บในรูปแบบเงินสดหรือฝากธนาคาร หรือบริษัทเงินทุน ซึ่งเราจะเรียกวิธีการนี้ว่า "การออม" หรือถ้าใช้วิธีการซื้อทองรูปพรรณ ทองแท่ง หรือที่ดินเก็บไว้ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ ก็จะมีเข้าลักษณะที่เรียกว่า "การลงทุน" เครื่องมือสำหรับการออมที่รู้จักกันดี ได้แก่ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำและบัญชีเงินฝากธนาคารที่ถูกมองว่ามีความสะดวก ปลอดภัย และมั่นคง แต่ในอีกทางหนึ่งผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) จากการฝากเงินก็อาจไม่สูงนัก ทั้งนี้ด้วยความที่ระบบเงินฝากมีความเสี่ยงต่ำ ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากการฝากเงินจึงอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก แต่เป็นการตอบแทนความมั่นคงของการเก็บเงินนั้นไว้แทน ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงคุ้นเคยกับการจัดสรรเงินไว้ในระบบเงินฝาก เพื่อสามารถเบิกถอนออกมาใช้ได้สะดวกในยามที่ต้องการนั่นเอง (สุภาภรณ์ ปักเหนือ, 2556, น.28)

โดยปัจจัยกำหนดการออม ประกอบไปด้วย สมมติฐานรายได้สมบูรณ์สมมติฐานวัฏจักรชีวิต ทฤษฎีของโทบิน: ความต้องการถือทรัพย์สินที่มีสภาพคล่อง มูลค่าอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน สมมติฐานทรัพย์สินสุทธิ และสมมติฐานอัตราดอกเบี้ย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- สมมติฐานรายได้สมบูรณ์

ค่าใช้จ่ายในการบริโภคจะแปรผันตรงกับระดับรายได้ เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น แต่จะเพิ่มในสัดส่วนที่น้อยกว่าระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้นหรือเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้ผลต่างระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่ายมากขึ้น จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้ระดับการออมเพิ่มขึ้นด้วย หรือระดับรายได้แปรผันตรงกับระดับการออม (Keynes, 1951 อ้างถึงใน นยนา พัฒนะณรงค์เลิศ, 2548)

- สมมติฐานวัฏจักรชีวิต

สาระสำคัญของสมมติฐานวัฏจักรชีวิต คือ การเปรียบเทียบระหว่างระดับรายได้กับวัฏจักรชีวิตของคน โดยในช่วงเริ่มต้นของชีวิตของคนระดับรายได้จะต่ำกว่าค่าใช้จ่ายในการบริโภค ทำให้ระดับการออมเป็นลบเมื่อเข้าสู่วัยกลางคน ระดับรายได้จะเพิ่มขึ้นจนกระทั่งมากกว่าค่าใช้จ่าย ทำให้เกิดการออมเพิ่มขึ้น และ เมื่อเข้าสู่วัยชรา ระดับรายได้จะลดลงจนกระทั่งน้อยกว่าค่าใช้จ่าย มีผลทำให้ระดับการออมลดลงจนเป็นลบอีกครั้ง กล่าวได้ว่า ช่วงอายุมีความสัมพันธ์กับระดับการออมของแต่ละบุคคล (Ando and Modigliani, 1960 อ้างถึงใน กนิษฐภัค ละมุล, 2553)

- ทฤษฎีของโทบิน: ความต้องการถือทรัพย์สินที่มีสภาพคล่อง (Liquidity

Preference Theory)

Tobin (1947 อ้างถึงใน วรรณรา ชื่นวัฒนาและคณะ, 2552) กล่าวว่า ระดับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ได้รับในการเลือกถือสินทรัพย์ต่างๆ ตามทฤษฎีกล่าวว่า คนจะเลือกถือเงินสดและพันธบัตรไปพร้อมๆ กันมากกว่าที่จะถือเงินสดเพียงอย่างเดียว เพื่อเป็นการเพิ่มผลตอบแทนหรือเพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยง ซึ่งสามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมการออมได้ว่าบุคคลเมื่อมีรายได้หรือเงินออมสูงขึ้นมา บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะลงทุนในหลักทรัพย์หรือหุ้นมากตามไปด้วย

- มูลค่าอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน

พงศกร รัตนานุกรณ์ (2551) กล่าวว่า ผู้ออมจะออมเงินมากขึ้นเมื่อคิดว่าอำนาจซื้อของเงินในอนาคตสูงกว่าในปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น ผู้ออมคาดการณ์ว่าราคาสินค้าและบริการในระยะเวลาอีก 2-3 ปีหลังจากนี้จะมีราคาตกลง หมายความว่า เงินจำนวนหนึ่งหน่วยสามารถซื้อสินค้าและบริการได้มากขึ้น จะทำให้มีการออมเงินมากขึ้น ในทางตรงข้ามหากผู้บริโภคราคาสินค้าและบริการในอนาคตจะสูงขึ้นจนความพอใจที่ได้จากผลตอบแทนจากการออมต่ำกว่าความพอใจที่จะได้รับ หากนำไปซื้อสินค้าและบริการในปัจจุบันผู้บริโภคก็จะลดการออมลง

- สมมติฐานทรัพย์สินสุทธิ (Net Asset)

ทรัพย์สินที่ครัวเรือนครอบครองมีอิทธิพลต่อการบริโภค ในการพิจารณาทรัพย์สินจะให้ความสนใจทรัพย์สินสุทธิ กล่าวคือ เป็นมูลค่าทรัพย์สินที่หักด้วยหนี้สินและทรัพย์สินอาจอยู่ในรูปของเงินสด เงินฝากธนาคาร ธนบัตร รถยนต์ บ้าน ที่ดิน เครื่องประดับ เป็นต้น ครัวเรือนที่มีทรัพย์สินสุทธิมากจะทำให้การบริโภคสูงกว่าครัวเรือนที่ไม่มีทรัพย์สิน นอกจากนี้ทรัพย์สินบางชนิดที่เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย มีสภาพคล่องสูง บางชนิดเปลี่ยนเป็นเงินสดยากครัวเรือนที่ครอบครองทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องสูง จึงอาจใช้จ่ายในการบริโภคได้สูงกว่าครัวเรือนที่

กรอบครองทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องต่ำ แม้ว่าจะมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเท่ากันก็ตาม (วณิชยา ต๊ะตองใจ, 2553)

- สมมติฐานอัตราดอกเบี้ย

นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกสันนิษฐานว่า การบริโภคเป็นฟังก์ชันกับการออม เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นจะเป็นการส่งเสริมการออม และกีดกันการลงทุน เพราะผู้บริโภคจะนำเงินไปฝากมากขึ้น ในขณะที่นักเศรษฐศาสตร์ในยุคหลังกล่าวว่า หากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นแล้วผู้บริโภคจะฝากเงินน้อยลง เพราะอัตราดอกเบี้ยที่สูงสามารถทำให้เขาบรรลุเป้าหมายในการฝากเงินได้ โดยฝากเงินในจำนวนที่ลดลง ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญมากปัจจัยหนึ่งในการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของบุคคล (ศตวรรษ ท่าช้าง, 2554)

2.1.6 ทฤษฎีการออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย

การออม ก็คือการออมทรัพย์สิน ซึ่งการออมทรัพย์สินนั้นมีความเกี่ยวข้องกับรายได้และการใช้จ่ายหรือการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก เนื่องมาจากเมื่อครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว ก็ต้องนำมาใช้จ่ายอุปโภคบริโภคในครัวเรือนซึ่งเป็นการจับจ่ายใช้สอยได้จริง ครัวเรือนจะมีการแบ่งรายได้ ส่วนหนึ่งไปใช้เพื่อการบริโภค และส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บเป็นเงินออม เงินออมส่วนที่เหลือนี้ เรียกว่า "การออมทรัพย์" หากพิจารณาดูก็จะพบว่าการออมเงินหรือการออมทรัพย์นั้นเปรียบเหมือนกับส่วนรั่วของวงจรการหมุนเวียนของกระแสรายได้ ซึ่งทำให้กระแสรายได้หรือกระแสเงินเข้าในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งมีค่าไม่เท่ากับกระแสเงินออกในช่วงเวลานั้น เนื่องจากส่วนที่รั่วออกไปก็คือเงินบางส่วนที่ถูกเก็บออมไว้ ไม่ได้ใช้จ่ายออกไปทั้งหมดนั่นเอง ทั้งนี้ สามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง ค่าใช้จ่าย และปริมาณการออมได้ (ใจเดียว โกมลเพ็ชร, 2554) ดังนี้

$$Y = C + S$$

Y คือ รายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง

C คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

S คือ ปริมาณการออม

2.1.7 ตัววัดค่าพฤติกรรมกรรมการออม

สำหรับตัววัดค่าพฤติกรรมกรรมการออมที่นิยมใช้กัน คือ ความโน้มเอียงเฉลี่ย APS ในการออม (average propensity to save) เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่าหากครัวเรือนมีรายได้ 1 หน่วย ครัวเรือนจะมีการเก็บออมเท่าไร เป็นการบ่งชี้ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของครัวเรือนในการจัดสรรรายได้และการ

การเก็บออมของครัวเรือน ซึ่ง MPS (marginal propensity to save) คือ ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการเก็บออม เป็นค่าที่จะแสดงให้เห็นว่าเมื่อครัวเรือนมีรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ปริมาณการออมของครัวเรือนจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าไร เป็นการบ่งชี้ให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงของการจัดสรรรายได้ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการเก็บออมของครัวเรือน ว่ามีมากน้อยเพียงใด (มรกต ฉายทองคำ, 2557)

ทั้งค่า APS และ MPS สามารถหาได้โดย

$$APS = S/Y$$

$$MPS = DS/DY$$

ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความโน้มเอียงในการบริโภคของครัวเรือนและการเก็บออมนั้น นักเศรษฐศาสตร์มักจะมีการกล่าวถึงการออมและการบริโภคใช้จ่ายควบคู่กัน ไปเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากการบริโภคของครัวเรือนและการเก็บออมนั้น ต่างก็มาจากรายได้ของครัวเรือนซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริง

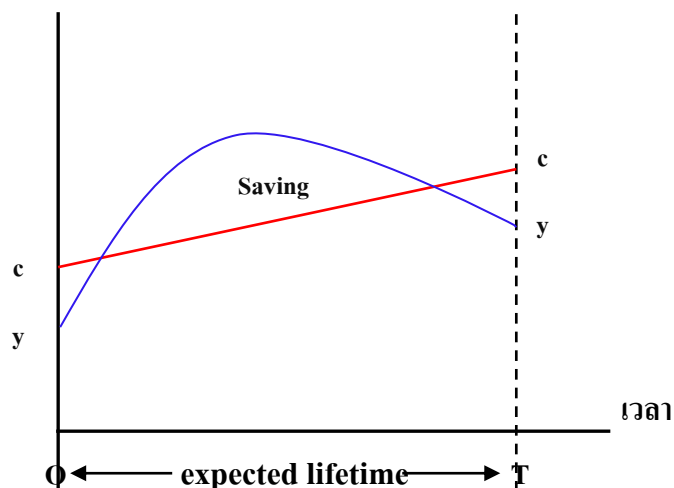
กล่าวโดยสรุป คือ การออมกับกระแสรายได้และรายจ่ายมีความสัมพันธ์กัน โดยที่รายได้เมื่อนำไปหักด้วยรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคแล้ว ส่วนที่เหลือก็จะนำไปเก็บออม ทฤษฎีนี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป ปริมาณการออมก็จะเปลี่ยนแปลงไป บ่งชี้ให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงของการจัดสรรรายได้ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการเก็บออมของครัวเรือน ว่ามีมากน้อยเพียงใด

2.1.8 การออมกับทฤษฎีการบริโภค

จากหัวข้อ 2.1.7 การบริโภคใช้จ่ายในครัวเรือนและการเก็บออมของครัวเรือนควบคู่กัน ไปเสมอ ดังนั้น การเก็บออมจึงมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการบริโภคอย่างใกล้ชิด (สุภาพรณ์ ปักเหนือ, 2556)

- ตามแนวคิดของ James S. Duesenberry ได้กล่าวไว้ว่า ครัวเรือนที่มีระดับการใช้จ่ายบริโภคในครัวเรือนและมีระดับรายได้สูงแล้วนั้น เป็นการยากที่จะมีการลดระดับการใช้จ่ายในครัวเรือน หากระดับรายได้ที่เคยมีระดับสูงนั้นลดลง

- ตามแนวคิดของ Franco Modigliani, Albert Ando และ Richard Brumberg กล่าวว่า ระดับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคนั้น ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มักจะขึ้นอยู่กับคาดการณ์หรือคาดคะเนของรายได้ของช่วงอายุตลอดชีวิตทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งหากพิจารณาการกระจายรายได้และปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิตที่ควรจะเป็นของบุคคลหนึ่งๆ ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิต

ที่มา :การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิต (2556)

จากภาพที่ 2.1 จะได้เห็นว่าในช่วงแรกของชีวิตคือช่วงขณะที่บุคคลมีอายุน้อย เป็นช่วงที่มีระดับรายได้อยู่ในระดับต่ำ และเมื่อมีอายุมากขึ้นซึ่งมักจะเป็นช่วงเข้าสู่วัยทำงานหรือวัยกลางคน ก็จะมีรายได้สูงขึ้น ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุหรือวัยเกษียณไม่ได้ทำงานก็จะกลับมามีรายได้ลดลงอีกครั้ง การกระจายรายได้ตลอดช่วงอายุนั้นจึงมีลักษณะเป็นไปตามเส้น yy ส่วนปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุขัยโดยมีลักษณะของการกระจายปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคตามเส้น cc เมื่อทำการเปรียบเทียบกันระหว่างเส้น yy และ cc แล้ว จะพบว่าในช่วงต้นของชีวิตหรือช่วงอายุน้อยๆ มักจะเป็นวัยเด็ก วัยเรียน บุคคลจะยังมีรายได้และเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ซึ่งมักจะเป็นวัยเริ่มทำงาน วัยสร้างตัวสร้างครอบครัว บุคคลจะมีรายได้เพิ่มขึ้นแต่ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภค บุคคลช่วงวัยนี้จึงมักมีการก่อหนี้ และต่อมาในช่วงกลางของชีวิตจึงจะเริ่มที่จะมีรายได้เหลือจ่ายจนสามารถชดใช้หนี้เดิมได้

- ตามแนวคิดของ Milton Friedman กล่าวว่าครัวเรือนนั้นจะมีการจัดสรรรายได้เพื่อการบริโภคโดยคาดคะเนกับรายได้ในระยะยาว ที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมทั้งได้กำหนดให้รายได้ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ รายได้ที่แน่นอนถาวร และรายได้ที่ไม่แน่นอนเป็นรายได้ชั่วคราว ซึ่งตามทฤษฎีนี้ปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับรายได้ที่

แน่นอนถาวร โดยคร่าวๆ เรือจะไม่ทำการบริโภคในส่วนของเราได้ที่ไม่แน่นอน ดังนั้นจากการที่การออมเป็นเงินส่วนเหลือที่ไม่ได้ทำการบริโภคแล้ว จึงสามารถเกิดได้จากส่วนของรายได้ทั้ง 2 แบบ

กล่าวโดยสรุป คือ ช่วงชีวิตที่บุคคลจะมีศักยภาพในการออมส่วนใหญ่ จะอยู่ในช่วงกลางของชีวิต คือ ช่วงวัยของการทำงาน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสนใจ

2.2.1 ความหมายของความสนใจ

Dewey (1959 อ้างถึงใน สิริพร ลาภพาณิชย์กุล, 2558) กล่าวว่า ความสนใจคือความรู้สึกหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใดความคิดหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

Good (1973 อ้างถึงใน สารินาฏ เกตวัลท์ และคณะ, 2554) ได้กล่าวถึง ความสนใจว่าเป็นความรู้สึกชอบที่คนเราแสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจมีชั่วขณะหนึ่งหรืออาจจะมีถาวรตลอดไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น โดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

Page, Thomas and Marshall (1977 อ้างถึงใน สารินาฏ เกตวัลท์ และคณะ, 2554) กล่าวถึงความสนใจโดยสรุปว่า หมายถึงความประสงค์ที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมที่เหมาะสมบางอย่าง และนักการศึกษาถือว่าความสนใจของนักเรียนเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตรสำหรับในทางจิตวิทยา เพจ กล่าวเสริมไว้โดยสรุปว่า ความสนใจเป็นอาการที่จิตใจพุ่งเล็งกับการเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรืออาการสนุกสนานเพลิดเพลิน ในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสนใจ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2544) ได้ให้ความหมาย ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันเนื่องจากองค์ประกอบสำคัญๆ คือ ความต้องการความถนัด

สุชา จันท์ธรม (2542) ได้ให้ความหมาย ความสนใจ หมายถึง ความรู้หรือทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ความรู้สึกนั้นทำให้บุคคลเอาใจใส่ และการกระทำจนบรรลุถึงความมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) ได้ให้ความหมายของ “ความสนใจ หมายถึง การตั้งใจจดจ่ออยู่กับสิ่งใด เรื่องใดเป็นพิเศษ การใฝ่ใจใคร่รู้เห็น”

อภิชาติ เพชรพลอย (2543, น.36) สรุปว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และความรู้สึกนั้นส่งผลให้บุคคลเอาใจใส่ และแสดงออกซึ่งความ

กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมในการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งนั้น เกิดความพร้อมที่จะกระทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายมองเห็นความสำคัญของสิ่งนั้นๆ มีการรับรู้และมีการตอบสนองต่อการรับรู้แล้ว เกิดการยอมรับในคุณค่าในที่สุด

อัมพร เจียรโณรส (2548, น.41) ได้กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึงความรู้สึกชอบ ฟังพอใจ เอาใจใส่ในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งแสดงออกโดยการกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมหรือติดตามกิจกรรมนั้นด้วยความตั้งใจ และพยายามจะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ

จากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสนใจ เป็นความรู้สึกชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจมีช่วงขณะหรือมีถาวร ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น ความสนใจ จะทำให้เกิดความเอาใจใส่และกระทำงานบรรลุเป้าหมายต่อสิ่งนั้น

2.2.2 ลักษณะของความสนใจ

วนิช บรรจง และคณะ (2550, น.45) ได้สรุปลักษณะความสนใจไว้เพื่อเป็นข้อสังเกต ดังนี้

1. ความสนใจ เป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือ คนเราต้องมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่างไรๆ ไป
2. ความสนใจ เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คนหนึ่งอาจไม่มีความสนใจต่อสิ่งนั้นเลยก็ได้ ความสนใจทำให้เราเอาใจใส่จดจ่อต่อสิ่งที่ตนสนใจ
3. เมื่อเกิดความสนใจต่อสิ่งใดแล้ว ย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น เช่น ต้องการอยากรู้ให้มากขึ้น ต้องการทำ เป็นต้น
4. คนย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ถ้าคนนั้นมีความสนใจต่อสิ่งนั้น

ทวี ท่อแก้ว และ อบรม สนิทบาล (2547, น.22) ได้เพิ่มเติมลักษณะบางอย่างของความสนใจไว้ดังนี้

1. ความสนใจ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในบุคคลเนื่องจากถูกชักนำโดยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ความสนใจของแต่ละบุคคลมีความเข้มข้นแตกต่างกัน
2. ความสนใจ ที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์
3. บุคคลย่อมมีความสนใจต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป
4. ความสนใจอาจเป็นความรู้สึกชั่วขณะหรือตลอดไปก็ได้

2.2.3 สาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2550, น.36) กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลจะเกิดความสนใจต่อสิ่งใดก็ตาม มีสาเหตุที่สรุปได้ ดังนี้

1. ความรู้ บุคคลใดจะสนใจอะไรนั้น อาจสืบเนื่องมาจากบุคคลนั้นมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วเป็นผลให้เกิดความสนใจในเรื่องอื่นๆต่อไป

2. ความอยากรู้อยากเห็น

3. ความแปลกประหลาดทำให้เกิดความสนใจ

4. การเอาอย่างสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ จะทำให้คนที่เข้าร่วมสนใจไปด้วย

5. ผลประโยชน์

6. สาเหตุส่วนตัว

กล่าวโดยสรุป คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ มีหลายประการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของแต่ละบุคคลและสิ่งที่บุคคลนั้นสนใจ ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกรู้สึกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความรู้ การรับรู้ หรือประสบการณ์ที่บุคคลนั้นๆ ได้รับมาโดยบุคคลอาจจะแสดงความคิดเห็นออกมาทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูด ลักษณะท่าทาง หรืออาจไม่แสดงออกเลยก็ได้

2.2.4 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

โดยทั่วไปคนเรามีความสนใจต่อสิ่งต่างๆ ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งต่างๆ คือ สิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายถึงสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น การศึกษาอบรม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากสิ่งภายนอกแล้ว บุคลิกภาพของบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย ความถนัดตามธรรมชาติ (ณัฐ สิทธิกร, 2551, น.29)

2.2.5 การวัดความสนใจ

การวัดความสนใจให้ได้ผลถูกต้องที่สุดนั้น ทำได้ยากเพราะความสนใจของแต่ละบุคคล จะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ สติปัญญาสิ่งแวดล้อม พัฒนาการทางร่างกาย สภาพภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (Kurtcock, 1955 อ้างถึงใน อัมพร เจริญ โณรส, 2548) ได้เสนอแนะวิธีวัดความสนใจไว้ 3 วิธีดังนี้

1. การใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) โดยให้แสดงความรู้สึกรู้ชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆ ของแบบวัดความสนใจ

2. การใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended Questionnaire) โดยให้อิสระในการตอบคำถามต่างๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน

3. การสัมภาษณ์ (Interviews) จะทำให้ผู้สัมภาษณ์สังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

ส่วน Davis (1964 อ้างถึงใน อัมพร เจริญ โณรส, 2548) ได้เสนอแนะเทคนิคในการวัดความสนใจดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะ 1 – 2 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขาขอมสละเวลาว่าที่มีอยู่เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะก็แสดงว่าเขาสนใจสิ่งนั้น

2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ มากน้อยเพียงใด ถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมาก ก็แสดงว่าเขาสนใจในเรื่องนั้น ทั้งนี้เพราะคนเราขอมจำสิ่งที่ตนสนใจได้ดีกว่าที่ไม่สนใจ

3. ให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ให้ จะเห็นได้ว่าในการวัดความสนใจนั้น เราสามารถวัดได้หลายวิธี ซึ่งการที่เราจะเลือกนำวิธีใดไปใช้กับใคร ในสถานการณ์แบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ที่จะนำไปใช้

จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสนใจทำให้ทราบว่าความสนใจของแต่ละคนนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยในหลายๆ ด้านประกอบกัน ดังนั้น ผลจากการวิจัยที่ได้ครั้งนี้ก็จะสะท้อนถึงความสนใจของนักศึกษาที่มีต่อการวางแผนการออมเงิน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนักรู้

2.3.1 ความหมายของความตระหนักรู้

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) ให้ความหมายของคำว่าตระหนักรู้ไว้ว่า “รู้ประจักษ์ชัด รู้ชัดแจ้ง”

เริงชัย คงสง (2547) กล่าวว่า ความตระหนักรู้เป็นสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวกับความสำนึก ความรู้สึกนึกคิด และความปรารถนาของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยมีเหตุการณ์ สภาพแวดล้อมหรือสังคมหรือสิ่งเร้าจากภายนอกเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความตระหนักรู้ตระหนัก

นงลักษณ์ วงศ์นอม (2547) กล่าวถึง ความตระหนักรู้ว่า หมายถึง ความสำนึกที่บุคคลเคยมีความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในสภาวะจิตใจต่อเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประสบ แล้วแสดงความรู้สึกออกมาทางพฤติกรรม

กิตติภูมิ มีประดิษฐ์ (2548) ได้ให้ความหมายของความตระหนักรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก รับรู้ คิดได้ มองเห็นประโยชน์และความสำคัญโดยการแสดงออกมาในทิศทางที่ต้องการตามประสบการณ์ หรือความตระหนักเป็นการรับรู้ นึกคิด หรือมีความรู้สึกต่อเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งหรือสำนึกถึงบางสิ่งบางอย่างของประสบการณ์ ความตระหนักจะเกิดขึ้นเมื่อมีเหตุการณ์ สภาพแวดล้อมในสังคมหรือสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นให้เกิดความตระหนักและสะท้อนให้เห็นทางพฤติกรรม

อนุสรณ์ กาลดิษฐ์ (2548) กล่าวถึง ความตระหนักรู้ว่า หมายถึงความสำนึกซึ่งบุคคลเคยมีการรับรู้ หรือเคยมีความรู้มาก่อน เมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้นจึงเกิดความสำนึกหรือความตระหนักขึ้น ความตระหนักมีความหมายเหมือนกับความสำนึก เป็นสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความคิดความปรารถนาต่าง ๆ อันเกิดจากความรู้และความสำนึกต่างๆ มาแล้ว โดยมีการประเมินค่าและตระหนักถึงความสำคัญของตนที่มีต่อสิ่งนั้น

วีระชน ขาวพ่อง (2551) กล่าวว่า “ความตระหนักรู้” หมายถึง สภาวะการที่มีผลให้เกิดความรู้สึก การรับรู้มุ่งสู่สภาวะจิตแห่งตน คือ ทักษะคิด ความคิด ความเชื่อ ความสนใจ อันจะก่อให้เกิดความตระหนัก และจิตสำนึก

พงษ์ชัย เฉลิมกลิ่น (2551) กล่าวว่า “ความตระหนักรู้” หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่เป็นอารมณ์ความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม ความชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี ที่ได้จากการประเมินสิ่งเร้าต่างๆ ของบุคคลนั้น

Good (1973 อ้างถึงใน สิริพร ลาภพาณิชย์กุล, 2558) ได้ให้ความหมายของ “ความตระหนัก” ไว้ว่า การกระทำที่แสดงว่าจำได้ การรับรู้หรือมีความรู้และความตระหนัก มีความหมายเหมือนกับความสำนึก(Consciousness)

Koffka (1973 อ้างถึงใน วาสนา อุทัยแสง, 2559, น.8) กล่าวถึงความตระหนักไว้ว่า มีความหมายคล้ายกับ ความสำนึกในแง่ของสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดและความปรารถนาต่างๆ ซึ่งความตระหนักเป็นสภาวะที่บุคคลได้รับรู้หรือได้ประสบการณ์ต่างๆ แล้วมีการประเมินค่าและตระหนักถึงความสำคัญในการที่ตนเองมีสิ่งนั้นๆ นั่นคือ ประสบการณ์และสภาวะแวดล้อม หรือ สิ่งเร้าภายนอกเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดความตระหนักรู้

Atkin (1973 อ้างถึงใน วาสนา อุทัยแสง, 2559) กล่าวถึง “ความตระหนัก” ไว้อย่างสั้น ๆ ว่าเป็นการกระทำที่เกิดจากความสำนึก

Bloom (1971 อ้างถึงใน สิริพร ลาภพาณิชย์กุล, 2558) กล่าวว่า ความตระหนักรู้ คือ ความรู้สึกใคร่ครวญว่ามีความจำเป็นต้องทำ หรือเห็นด้วยหรือคล้อยตาม จนแสดงออกได้ใน

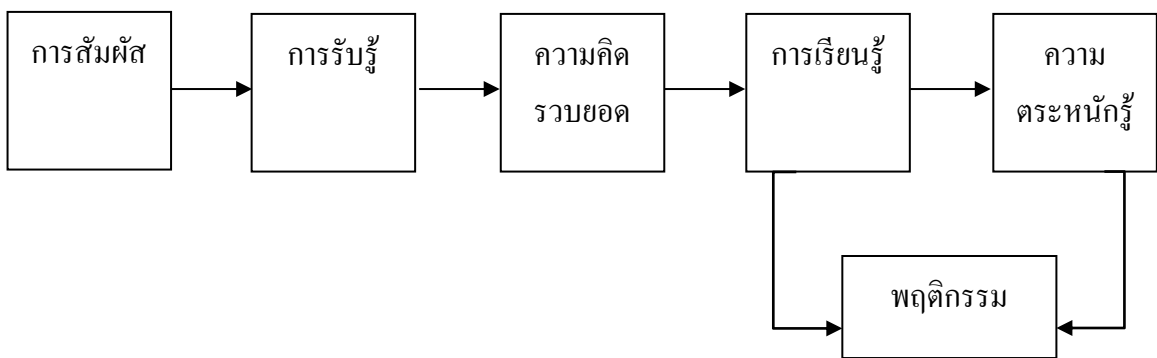
ลักษณะการปฏิบัติ ซึ่งเป็นขั้นต่ำสุดของภาคอารมณ์และความรู้สึก ความตระหนักรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้าให้เกิดความตระหนักรู้

Runes (1979 อ้างถึงใน รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2555) กล่าวถึง ความตระหนักรู้อย่างจำกัดว่า ความตระหนักเป็นการ กระทำที่เกิดจากความสำนึกในเรื่องหรือเหตุการณ์นั้นๆ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความตระหนักรู้ คือ การที่บุคคลเกิดความรูสึกใส่ใจและเล็งเห็นถึงความสำคัญของสิ่งเหล่านั้น เมื่อมีสิ่งเร้าจากภายนอกมากระตุ้น

2.3.2 กระบวนการเกิดความตระหนักรู้

Good (1973 อ้างถึงใน สิริพร ลาภพาณิชย์กุล, 2558) กล่าวถึง ความตระหนักรู้ว่าเป็น กระบวนการทางปัญญา (Cognitive Process) โดยกระบวนการนี้จะเริ่มมาจากเมื่อบุคคลได้รับการ กระตุ้นจากสิ่งเร้าหรือสัมผัสสิ่งเร้าแล้ว จะก่อให้เกิดการรับรู้ เมื่อรับรู้แล้วขั้นต่อไปก็จะเกิดความ เข้าใจสิ่งนั้นและเกิดความคิดรวบยอดและนำไปสู่การเรียนรู้ กล่าวโดยสรุปคือ เมื่อบุคคลได้รับ สัมผัสจากสิ่งเร้า และเกิดการรับรู้เป็นความคิดรวบยอดเกิดความรู้ความเข้าใจจนก่อให้เกิดความ ตระหนักและแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งเรานั้นๆ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กระบวนการเกิดความตระหนักรู้

ที่มา : Good (1973 อ้างถึงใน สิริพร ลาภพาณิชย์กุล, 2558)

จากภาพที่ 2.2 กระบวนการเกิดความตระหนักรู้ นั้น เป็นกระบวนการที่เกิดจาก เมื่อบุคคล ได้รับการกระตุ้น โดยได้รับการสัมผัสจากสิ่งเร้าแล้วจะก่อให้เกิดการรับรู้ทางประสาทสัมผัส และ เมื่อรับรู้แล้วจะเกิดความคิดรวบยอดและนำไปสู่การเรียนรู้ คือ มีความรู้ในสิ่งนั้นและนำไปสู่การ เกิดความตระหนักรู้ในที่สุด ซึ่งความรู้และความตระหนักรู้ ในบางครั้งก็นำไปสู่การกระทำหรือการ

แสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งเรานั้นๆ ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเกิดความตระหนักรู้ในการออมเงิน เพื่อส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมในการออมเพิ่มขึ้น

2.3.4 องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความตระหนักรู้

Breckler (1986 อ้างถึงใน วาสนา อุทัยแสง, 2559, น.8) กล่าวว่า ความตระหนักรู้เป็นผลมาจากการได้รับสิ่งเร้าและมีทัศนคติต่อสิ่งเร้านั้น ไม่ว่าจะบุคคล เหตุการณ์ในสถานการณ์ต่างๆ กลุ่มสังคม และสิ่งเร้าอื่นๆ ซึ่งบุคคลจะมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นทั้งในทางบวกและทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการได้เรียนรู้และประสบการณ์ สำหรับองค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความตระหนักรู้มี 3 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นการเริ่มต้นความรู้และความเข้าใจจากระดับที่ง่ายและจะมีการพัฒนาเป็นระดับที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ
2. อารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกต่อสิ่งเร้าซึ่งเป็นด้านทัศนคติและค่านิยม รวมถึงชอบหรือไม่ชอบและดีหรือไม่ดีต่อสิ่งเร้าต่างๆ ที่ก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึก
3. พฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นผลมาจากการได้รับสิ่งเร้า ก่อให้เกิดการรับรู้ อารมณ์และความรู้สึกจากนั้นจะมีการแสดงออกเป็นพฤติกรรมทั้งทางวาจา กิริยา ท่าทางที่มีต่อสิ่งเร้านั้น

2.3.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักรู้

บัณฑิต จุฬาศัย (2528 อ้างถึงใน วีระชน ขาวม่วง, 2551, น.29) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของแต่ละบุคคลไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. การรับรู้ขึ้นเป็นผลมาจากขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลนั้นทั้งในอดีตที่ผ่านมาแล้ว และในชีวิตประจำวันปัจจุบัน การรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น อาจจะเป็นประสบการณ์จริงที่เคยได้พบเห็นซึ่งมักจะมีผลกระทบโดยตรงที่ทำให้เกิดความรับรู้
2. ความใส่ใจ การได้รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ แล้วนั้น จะมีผลต่อการรับรู้มากน้อยเพียงใด มักจะขึ้นอยู่กับทำให้คุณค่าในเรื่องที่จะรับรู้ ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้หลายระดับ ตั้งแต่รับรู้แล้วเกิดความจำเป็นความต้องการ เกิดความคาดหวัง เกิดความสนใจ หรืออารมณ์
3. ลักษณะรูปแบบของเรื่องที่จะรับรู้ นอกจากประสบการณ์ในการรับรู้และความใส่ใจแล้ว ลักษณะและรูปแบบของเรื่องที่จะรับรู้ก็เป็นอีกประการที่มีผลต่อการรับรู้และเกิดความตระหนักรู้ของบุคคล

ทงศักดิ์ ประสบกิติคุณ (2535) ได้กล่าวว่า ความตระหนักรู้ของแต่ละบุคคลมีความ เกี่ยวเนื่องกับการรับรู้ ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้จึงมีผลต่อความตระหนักรู้ด้วยเช่นกัน ได้แก่

1. ประสบการณ์ทั้งในอดีตและในชีวิตประจำวันที่มีต่อการรับรู้
2. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อม
3. ความใส่ใจและการเห็นคุณค่า หากบุคคลนั้นมีความสนใจและใส่ใจเรื่องใดมาก ก็ย่อม ทำให้มีความตระหนักรู้เรื่องนั้นมาก
4. ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้า นั้น หากสิ่งเร้าที่บุคคลนั้นพบเห็นเกิดความสนใจ ย่อมทำ ให้บุคคลนั้นเกิดการรับรู้และความตระหนักรู้ต่อสิ่งเร้า นั้นมากไปด้วย
5. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ ยิ่งบุคคลได้รับการรับรู้บ่อยๆหรือนานๆก็ยิ่งทำให้มี ความตระหนักรู้ได้มากขึ้นเช่นกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักรู้ในการวางแผน การเงินส่วนบุคคล อาจสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ที่มีต่อการรับรู้เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
2. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
3. ความใส่ใจและการให้คุณค่าเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ถ้าบุคคลมีความใส่ใจ ในเรื่องใดมากก็จะมีตระหนักในเรื่องนั้นมาก
4. ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้าทางการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ถ้าสิ่งเร้า นั้นก่อให้เกิด ความสนใจก็จะทำให้เกิดเห็นคุณค่า เป็นความตระหนักรู้ตามมาได้
5. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้เรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ถ้าบุคคลได้รับการ รับรู้บ่อยครั้งเท่าใดหรือนานเท่าใดก็ยิ่งทำให้มีโอกาสเกิดความตระหนักได้มากขึ้นเท่านั้น

2.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักและความรู้

ความตระหนักเป็นพฤติกรรมด้านอารมณ์ หรือความรู้สึก (Affective Domain) อันเป็น พฤติกรรมที่มาจากความรู้ ความคิด (Cognitive Domain) ความรู้สึกนึกคิดหรืออารมณ์นั้นย่อมเกิด มาจากความรู้และความคิดเสมอ อาจกล่าวได้ว่าความรู้เป็นสิ่งที่เกิดจากข้อเท็จจริง ประสบการณ์ การสัมผัส และการใช้จิตไตร่ตรอง คิดหาเหตุผล ในขณะที่ความตระหนักเป็นเรื่องของโอกาส การ ได้สัมผัสจากสิ่งเร้า หรือสิ่งแวดลอมโดยไม่ตั้งใจ (ประสาท อิศรปริดา, 2549, น.87)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความตระหนักและความรู้มีความเกี่ยวข้องกันคือ ทั้งความตระหนัก และความรู้มีความสัมพันธ์กับการสัมผัส และการใช้จิตไตร่ตรอง โดยความรู้เป็นเรื่องของ ข้อเท็จจริงกฎเกณฑ์ซึ่งได้จากการสังเกตและรับรู้ซึ่งต้องใช้เวลา ส่วนความตระหนักนั้นเป็นเรื่อง

ของความรู้สึกที่เกิดในสภาวะจิตที่ไม่เน้นความสามารถในการจำ หรือระลึกได้ อย่างไรก็ตาม การที่จะเกิดความตระหนักขึ้นมาได้นั้นก็ต้องผ่านการมีความรู้เบื้องต้นมาก่อน (จิราพร จักรไพวงศ์, 2530, น.19)

ความตระหนักนั้นถือเป็นขั้นพื้นฐานของความรู้ หากเมื่อมนุษย์มีความตระหนักรู้ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วย่อมทำให้เกิดความสนใจ ใส่ใจ และมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเหล่านั้นได้ เฉกเช่นเดียวกับการสร้างความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล การที่บุคคลมีจิตได้สำนึกในการรู้จักหาเงินด้วยตนเองบนพื้นฐานของอาชีพสุจริต รู้จักเก็บเงินไว้เป็นเงินออมสำรองในการดำเนินชีวิต รู้ใช้จ่ายอย่างชาญฉลาดสามารถควบคุมรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้ขยายผลตอบแทนโดยการนำเงินไปลงทุน และมีจิตสำนึกที่ดีในการบริหารการเงิน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเหลือพอที่จะแบ่งปันสู่สังคม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 พฤติกรรมการออมเงิน

รุ่งนภา ศรีธัญญะโชติ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้บริหารศูนย์การขยาย บริษัทไทยประกันชีวิตจำกัด สาขาธนบุรี ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าในการใช้จ่าย วัตถุประสงค์ของการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตคือเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เจ็บป่วย ชรา สำหรับวิธีการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต คือ ออมในรูปแบบการประกันชีวิต ระยะเวลาการออม 10 ปีขึ้นไป โดยความถี่ในการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตคือ เป็นครั้งคราว (ทุก 6 เดือน) สอดคล้องกับงานวิจัย จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มบุคคลวัยทำงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้จ่าย โดยการนำรายได้พิเศษร่วมกับรายได้ประจำเพื่อการใช้จ่ายอุปโภคบริโภค สำหรับด้านความรู้และความเข้าใจที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้และความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงินนั้น มีการแบ่งรายได้เป็น 4 ส่วน สำหรับไว้ใช้จ่าย 3 ส่วนและเก็บออม 1 ส่วน และมีการจัดท่างบประมาณรายรับ – รายจ่าย ในแต่ละเดือน เป็นระยะเวลา 1 – 2 ปี เมื่อเปรียบเทียบแล้วพบว่า กรณีที่มีเงินเก็บเก็บออม 89.7%จะเลือกรูปแบบการออมโดยการฝากเงินธนาคาร ส่วนกลุ่มที่ไม่มีเงินเก็บออมเนื่องจากเงินไม่พอใช้จ่าย จึงใช้วิธีลดค่าใช้จ่ายลง สำหรับเรื่องวินัยด้านการเงินของบุคคลนั้น 51.5% มีวินัยด้านการเงินโดยเมื่อเปรียบเทียบรายได้ และรายจ่าย โดยพบว่ามีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายในระดับพอๆ กัน ในกรณีเมื่อทราบว่าเงินสดจะขาดมือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้วิธีลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง ซึ่งสอดคล้องกันในทุกระดับของรายได้ กลุ่มตัวอย่าง 30.8%

วางแผนเปอร์เซ็นต์การออมอยู่ในช่วง 6 – 10% ของรายได้ ส่วนใหญ่สามารถออมได้เพียงระยะสั้นๆ การเสนอแนะวิธีการจัดการการเงินของกลุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 52.0 มีวิธีการแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง รองลงมาหารายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้ และการจัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย เพื่อดูรายละเอียดในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิธีการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีวินัยในการออม เช่นเดียวกับ วราภรณ์ บุญสุรภัย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในอำเภอเมืองนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า มีเป้าหมายในการออมเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตนเอง และเป็นหลักประกันให้กับครอบครัวในอนาคต เลือกรูปแบบการออมโดยฝากเงินกับสถาบันการเงินมากที่สุด เหตุผลในการเลือกออมกับสถาบันการเงิน คือ ผลตอบแทนที่ได้รับ สถาบันการเงินที่เลือกมากที่สุด คือ ธนาคารพาณิชย์ เพราะมีความมั่นคงของสถาบันการเงิน ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการออมและบริการต่างๆ จากสื่อประเภทโทรทัศน์/วิทยุ มากที่สุด ด้านพฤติกรรมการออม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสัดส่วนการออมโดยเฉลี่ย น้อยกว่าร้อยละ 10 ของรายได้ มีระยะเวลาในการออมเงิน 1-5 ปี โดยเหตุผลที่เลือกระยะเวลาการออมเงินดังกล่าว เพราะผลตอบแทน สำหรับปัจจัยสำคัญมากที่สุดที่ช่วยในการตัดสินใจออมเงิน คือ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการออม ปัจจัยที่ทำให้ออมเงินเพิ่มขึ้นคือ มีรายได้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ วณิชยา ต๊ะต่องใจ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินของประชาชนบ้านหนองสองห้อง โดยใช้ทฤษฎีการออม คือ การเก็บสะสมทีละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้น เมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินสด ฝากกับธนาคาร หรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน เมื่อมีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชาชน ด.เมืองราย อ.พญาเมืองราย จ.เขียงราย จำนวน 100 ชุด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สมรสแล้ว เพศชายออมเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน/ยามชรา เพศหญิงออมเพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพ สำหรับการออมเพื่อชำระหนี้ และออมเพื่อการศึกษาของตนเอง บุตร และคนในครอบครัว เช่นเดียวกับ ใจเดียว โกมลเพ็ชร (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า มีวิธีการออมแบบใช้ก่อน เหลือแล้วค่อยออม และมีรูปแบบการออมแบบระยะสั้น เหตุผลของการออมเงินที่สำคัญมากที่สุด คือ เพื่อเก็บไว้ใช้รักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย โดยมีการออมทรัพย์ในรูปแบบของบัญชีเงินฝากกับสถาบันการเงิน (ทั้งออมทรัพย์และฝากประจำ) มีแหล่งข้อมูลคือข่าวสารจากทางโทรทัศน์เกี่ยวกับการออมในรูปแบบต่างๆ และปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมามีดังนี้ ปัจจัยด้านอัตราผลตอบแทน คือ จำนวนอัตราผลตอบแทนที่ได้จากการ

ออม ด้านความเสี่ยง คือ ความมั่นคงของสถาบันการเงิน ด้านระยะเวลา คือระยะเวลาของการออม และความพึงพอใจกับการให้บริการของสถาบันการเงิน ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ กมลชนก ไพโรจน์ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมของบุคลากรจากกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลัง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 50 เลือกเก็บเงินสดไว้ในมือ โดยผ่านการฝากเงินกับธนาคารและสถาบันการเงิน ร้อยละ 45 เลือกรูปแบบการออมโดยฝากเงินไว้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 5 เลือกการออมในรูปแบบอื่น ๆ เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน เป็นต้น โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ความสามารถในการชำระหนี้ ค่าครองชีพต่อเดือน และอายุ เช่นเดียวกับ สิริินดา กลิ่นจันทร์หอม (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจและเห็นด้วยว่าควรมีการออมเงินในวัยปัจจุบัน แต่ส่วนใหญ่ นักศึกษามีเงินออมที่ค่อนข้างน้อย จึงไม่ค่อยพอใจในจำนวนเงินออมของตนมากนัก นอกจากนี้พบว่า นักศึกษามีวัตถุประสงค์การออมเงินที่แตกต่างกันออกไป โดยที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีการออมเงินเพื่อซื้อสิ่งของที่ต้องการและเป็นทุนการศึกษา และส่วนที่เหลือมีจุดประสงค์ คือ ออมเงินเพื่อใช้ประกอบอาชีพและเพื่อไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน สอดคล้องกับ กุลธฤกาน ตั้งทิวาพร (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน ตรีศึกษา: พนักงานธนาคาร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการออม คือ ตนเอง มีการเปิดรับข่าวสารด้านการออมจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนใหญ่มีการออมในรูปแบบของบัญชีเงินฝากธนาคาร มีผลรวมมูลค่าการออมเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ที่ 5,000 บาท และสูงสุดอยู่ที่ 5,500,000 บาท เช่นเดียวกับ ปฏิพาน ศิริวงศ์มงคล (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของผู้บริโภคเงินออเรชั่นวายในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการออมเงิน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีส่วนในการออมเงินโดยเฉลี่ย คือ ไม่มีกำหนดแน่นอน ซึ่งวัตถุประสงค์ในการออมเงินเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับตนเอง สถาบันการเงินที่ใช้ในการออมเงินมากที่สุด คือ ธนาคารพาณิชย์ โดยมีรูปแบบการออมอื่นๆ นอกเหนือจากการออมเงินกับธนาคารพาณิชย์ คือ ซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต ซึ่งเหตุผลการออมเพื่อสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี และจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผู้บริโภคเงินออเรชั่นวายในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการออมเงิน พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยความสำคัญสูงสุด คือ ทำให้เงินออมมีความปลอดภัย ไม่ลดมูลค่า ด้านราคา มีค่าเฉลี่ยความสำคัญสูงสุด คือ ค่าธรรมเนียมบริการต่างๆ ต่ำ หรือ คุ้มกัน ด้านการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยความสำคัญสูงสุด คือ มีเครือข่ายสาขาในห้างสรรพสินค้า ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ยความสำคัญสูงสุด คือ พนักงานให้บริการถูกต้อง รวดเร็ว สอดคล้องกับ อัจฉราพร ใจแก้ว (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินของแรงงานชาวพม่าในจังหวัด

สมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมและรูปแบบการออม พบว่าส่วนใหญ่วิธีการออมโดยปกติ คือ แบ่งเงินออมไว้ก่อน เหลือแล้วค่อยใช้ การพิจารณาใช้เงินซื้ออะไรบางอย่างจะพิจารณาว่าจำเป็นและใช้ได้จึงจะซื้อ วัตถุประสงค์ต่อการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต คือ ขยายฉุกเฉิน เจ็บป่วยชรา โดยผู้มีส่วนร่วมในตัดสินใจออมเงิน คือสมาชิกในครอบครัว (พ่อ แม่ น้อง ลูก) และ ออมด้วยตัวเอง วิธีการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต คือ ซื้อสังหาริมทรัพย์ (ที่ประเทศตัวเอง) ระยะเวลาที่มีการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต 1-3 ปี และตลอดระยะเวลาการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต คือ สม่ำเสมอ (ทุกเดือน) เช่นเดียวกับ ปานทิพย์ แสนสง (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมการออมของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา พบว่า นักศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเทคนิควิธีการบันทึกรายรับ – รายจ่าย และการนำเงินออมมาเป็นส่วนหนึ่งของรายจ่ายเพื่อปรับพฤติกรรมการออมของนักศึกษาแตกต่างกัน

2.4.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงิน

ประยงค์ คูศิริสิน (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า มีการเลือกใช้บริการของธนาคาร กองทุนประกันสังคม และกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ในรูปแบบเงินฝากต่างๆ เงินสมทบประกันสังคม และเงินสะสมกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามลำดับ นอกจากนี้ครัวเรือนยังมีการออมนอกระบบสถาบันการเงินในรูปแบบของการซื้อทองคำและการซื้อสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน ส่วนการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน พบว่า ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการออมของครัวเรือน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์การออมคือ การมีให้เลือกหลายรูปแบบและเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำให้เงินออมมีความปลอดภัยไม่ลดมูลค่า ด้านผลตอบแทนจากการออม คือ อัตราผลตอบแทนที่ได้รับ และด้านการส่งเสริมการตลาดของสถาบันการเงิน คือ การมีเจ้าหน้าที่มาเยี่ยมถึงบ้านเชิญให้ออมเงิน การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการออมเงิน และมีการรณรงค์การออมผ่านสื่อต่างๆ สอดคล้องกับ กิจดิพร สิทธิพันธุ์ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านระดับการศึกษา และด้านอาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ส่วนข้อมูลปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านบุคคล ด้านความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน และด้านภาวะทางเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เช่นเดียวกับ สุภาภรณ์ ปักเหนือ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร

จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ การเรียนรู้ทัศนคติและค่านิยม และการสนใจ โดยในเรื่องของด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับการออมเงินของนิสิตที่อาจจะเป็นแนวโน้มทำให้มีเงินใช้ในอนาคตได้อย่างไม่เดือดร้อนต่อการดำรงชีวิตประจำวัน รวมทั้งนิสิตมีทัศนคติและมีความเชื่อต่อการวางแผนเป้าหมายในการออมเงินโดยไม่ทำให้ตนเองหรือบุคคลอื่นเดือดร้อน ตลอดจนนิสิตมีความเชื่อและการเรียนรู้ในเรื่องของการออมเงินจากแบบอย่างของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่เป็นต้นแบบที่ดีในการออมเงินได้อีกทางหนึ่งด้วย ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งด้านรายรับเกี่ยวกับจำนวนเงินรายได้ที่นิสิตที่ได้รับต่อเดือนและด้านรายจ่ายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร และปัจจัยทางจิตวิทยาในด้านทัศนคติและค่านิยม มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการออมเงินของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ กษิต์เดช เจริญวงศ์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ซึ่งเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาส่วนใหญ่มีอัตราเฉลี่ยที่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้จำนวนเงินออมของนักศึกษาแตกต่างกันไปก็มาจากจำนวนรายรับและรายจ่ายที่แปรผันตรงกัน เนื่องจากนักศึกษามีจำนวนรายจ่ายที่ไม่แตกต่างจากรายรับจึงส่งผลให้นักศึกษาส่วนมากมีจำนวนเงินออมในระดับที่ค่อนข้างต่ำในแต่ละเดือน โดยเฉลี่ยจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับรายรับ ระดับรายรับต่ำจะมีรายจ่ายต่ำ และระดับรายรับสูงจะมีรายจ่ายสูงตาม และทัศนคติเกี่ยวกับการออมมีนักศึกษาร้อยละ 95.8 ที่เห็นด้วยว่าควรมีการออมเงินในวัยของตนเอง นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 42 ที่มีความพอใจในจำนวนเงินออมในแต่ละเดือนของตนเอง ส่วนใหญ่นักศึกษาที่มีการออมเงินจะเก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินร้อยละ 32.09 และส่วนใหญ่เงินออมได้จากการเหลือจากค่าใช้จ่ายและนำไปหยอดกระปุกออมสินรายวัน เช่นเดียวกับ Lusardi (2007 อ้างถึงใน วิศิษฐ์ บิลมาศ, 2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในสหรัฐอเมริกาด้วยวิธีการใช้สมการถดถอย พบว่า การขาดความรู้ความเข้าใจทางการเงินและข้อมูลข่าวสารเนื่องจากปัจจัยระดับการศึกษาส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญ และเป็นปัญหาต่อการสะสมความมั่งคั่งไม่เพียงพอกับการใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุ โดยเกือบครึ่งของคนงานสูงอายุยังไม่มีความรู้ความเข้าใจทางการเงินเพียงพอ เช่น ไม่ทราบความแตกต่างของมูลค่าที่เป็นตัวเงิน กับมูลค่าที่แท้จริง ไม่รู้จักชนิดของเงินเลี้ยงชีพและมีความรู้ค่อนข้างน้อยเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางสังคม ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถในการออมและชีวิตหลังเกษียณ ประชากร 1 ใน 3 ไม่มีการวางแผนหลังเกษียณอายุแม้ว่าจะเหลือเวลาแค่ 5-10 ปี สอดคล้องกับ Pootrakool et al. (2005 อ้างถึงใน สิริพร ลาภพานิชกุล, 2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการออมในระดับครัวเรือนของไทย ของไทย จากการประมาณค่าทางเศรษฐมิติพบว่า ระดับการออมของครัวเรือนจะเพิ่มขึ้นตาม

รายได้ จำนวนผู้มีรายได้ในครัวเรือน และความสามารถในการเข้าถึงสถาบันการเงิน ในทางตรงกันข้ามการออมของครัวเรือนจะลดลงหากสมาชิกในครัวเรือนเป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคมหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญของรัฐ รวมถึงการได้รับสิทธิ 30 บาทรักษาทุกโรค นอกจากนี้การออมของครัวเรือนซึ่งอยู่ในรูปตัวเงินจะลดลงเมื่อครัวเรือนมีการออมผ่านสินทรัพย์คงทน และที่น่าสนใจการศึกษาพบว่า ขนาดของครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระดับการออม เพราะสมาชิกในครัวเรือนสามารถช่วยเหลือแบ่งปันกันได้หากมีสิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นกับคนในครัวเรือน ดังนั้น ความตระหนักและความจำเป็นในการออมเพื่อเป็นหลักประกันในการรักษาระดับการบริโภคภายในครัวเรือนจึงลดลง

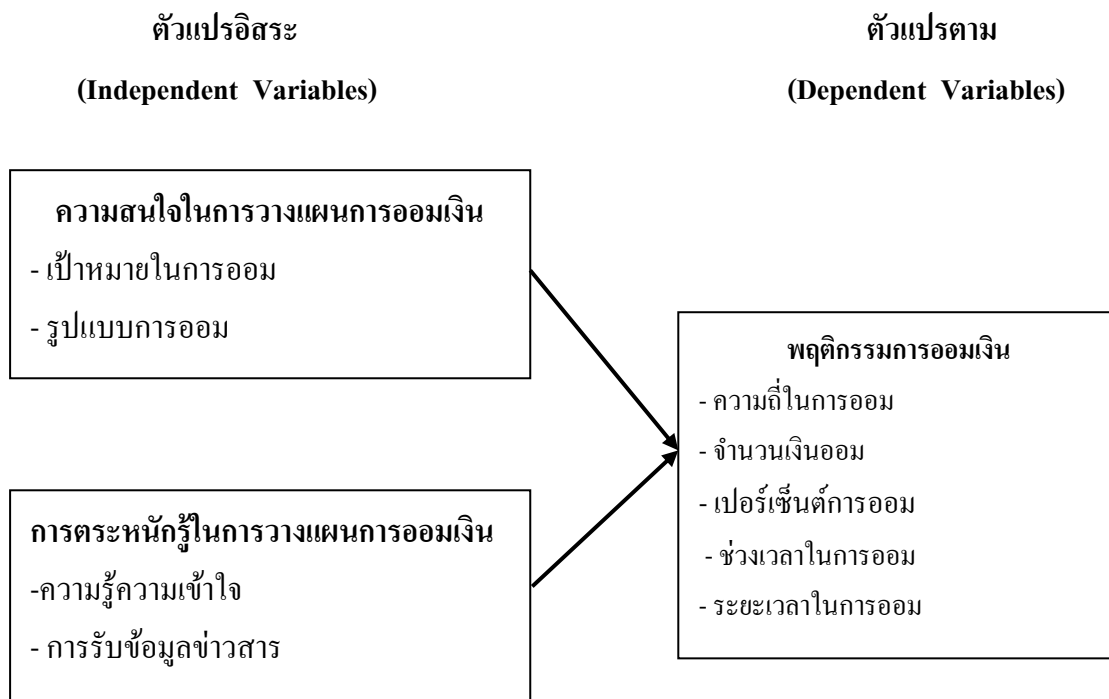
2.4.3 ความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน

รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อความตระหนักรู้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในชั้นเรียน ผลการศึกษาพบว่า การเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลมีผลทำให้นักศึกษามีความตระหนักรู้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น และมีพฤติกรรมในการบริหารการเงินในปัจจุบันดีขึ้น แสดงให้เห็นว่าความตระหนักรู้ในการวางแผนทางการเงินมีผลต่อการบริหารการเงิน รวมถึงการรู้จักออมเงินให้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย สิริพร ลาภพาณิชย์กุล (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการตระหนักรู้และความสนใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจน้อยในเรื่องการเลือกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เหมาะสม แต่ถึงอย่างไรก็ตามกลุ่มนักศึกษาก็ยังเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องของการออม การวางแผนเป้าหมายทางการเงิน และนักศึกษาที่ได้คะแนนความรู้มากกว่าจะมีความตระหนักรู้ในการวางแผนทางการเงินที่สูงกว่า แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องระหว่างความรู้และความตระหนักรู้ เช่นเดียวกับ กรวิวีร์ นันทชัยพุกฤษ์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้และพฤติกรรมการเงินของข้าราชการครูในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ระดับความรู้ทางการเงินโดยทั่วไป ทักษะคิดและพฤติกรรมทางการเงิน ความรู้ด้านประกันภัยและการลงทุน ล้วนส่งผลต่อระดับพฤติกรรมการเงินและการวางแผนการเงินของข้าราชการครู ซึ่งผลการศึกษาในส่วนนี้แสดงให้เห็นว่า ความรู้ทางการเงิน ทักษะคิดและพฤติกรรม รวมถึงความรู้ทางการเงินด้านประกันภัยและการลงทุน มีลักษณะจำเป็นต่อการตัดสินใจทางการเงินที่ดีและการมีพฤติกรรมทางการเงินที่ดี ดังนั้นหากมีการพัฒนาระดับความรู้ทางการเงิน ปรับแนวคิดทักษะคิด และความรู้เพิ่มเติมด้านประกันภัยและการลงทุนให้เพิ่มขึ้น ก็ย่อมส่งผลให้ข้าราชการครูมีพฤติกรรมทางการเงินที่ดีขึ้นตามไปด้วย

ตาราง 2.1 (ต่อ)

การออมเงิน	ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน											Pootrakoo et al. (2005)	Lusardi (2007)	ผู้วิจัย		
	รุ่งนภา ศรีัญญาโชติ (2550)	ประยงค์ ดุศิริสิน (2551)	กิดติพร ลิทธิพันธ์ (2552)	จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552)	วารารณ์ บุญยสุรภัย (2553)	วนิชยา ต๊ะต่องใจ (2553)	ใจเดียว โกมลพิษฐ์ (2554)	กมลชนก ไพโรจน์ (2554)	รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2555)	สิรินดา กลิ่นจันทร์หอม (2555)	กุดสูกาน ตั้งทิวาพร (2555)				ปฏิพาน ศิริวงศ์มงคล (2556)	
1. ความถี่ในการออม	✓	✓			✓								✓			✓
2. จำนวนเงินออม		✓		✓							✓			✓	✓	✓
3. เปอร์เซ็นต์การออม				✓	✓		✓	✓								✓
4. ช่วงเวลาในการออม	✓	✓			✓								✓			✓

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรม การออมเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวิธีการและขั้นตอนต่างๆ ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 แหล่งที่มาของข้อมูล
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร (Population) ที่ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ประจำปีการศึกษา 2560 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 2,607 คน (กองทะเบียน นิสิตและบริการนักศึกษา, 2560)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการคำนวณหาขนาดตัวอย่างของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ประจำปีการศึกษา 2560 โดยใช้สูตร Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง จำนวน 347 กลุ่มตัวอย่าง

โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane (1967, p. 886 อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2548, น.125)

สูตร

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

กำหนดให้	N	=	ขนาดประชากร
	n	=	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	e	=	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$\text{แทนค่าในสูตรได้ } n = \frac{2,607}{1+2,607 (0.05)^2}$$

$$n \approx 346.79 \text{ ตัวอย่าง}$$

จากการคำนวณจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 347 คน แต่เพื่อให้การสุ่มตัวอย่างมีการกระจายของข้อมูลที่เพิ่มขึ้นและเพื่อลดความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

การสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการได้ตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเทียบสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) ของกลุ่มประชากร เพื่อจะได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปีในปริมาณสัดส่วนที่เหมาะสม โดยคำนวณจากการนำสัดส่วนของจำนวนประชากรแต่ละชั้นปี ต่อประชากรทั้งหมดไปคูณกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ชั้นปีที่ 1	706	108
ชั้นปีที่ 2	588	90
ชั้นปีที่ 3	689	106
ชั้นปีที่ 4	514	79
ชั้นปีที่ 5	110	17
รวม	2,607	400

ที่มา: กองทะเบียนนิสิตและบริการนักศึกษา (2560)

3.2 แหล่งที่มาของข้อมูล

3.2.1 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากเอกสารทางวิชาการ การศึกษา วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ งานวิจัย งานศึกษาวิจัย สิ่งพิมพ์ และข้อมูลอันที่เกี่ยวข้องจากเว็บไซต์ต่างๆ เพื่อนำมาประกอบการศึกษาวิจัยครั้งนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.2.2 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) จากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีการศึกษา รายรับต่อเดือน คณะของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นปี รายรับต่อเดือน คณะที่กำลังศึกษา ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการวางแผนการออมเงิน ประกอบด้วย เป้าหมายในการออม จำนวน 10 ข้อ ส่วนรูปแบบการออม จำนวน 8 ข้อ โดยข้อคำถามผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามในงานวิจัยของชารวี บุตรบำรุง (2555) ซึ่งเป็นคำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 5
มาก	มีคะแนนเท่ากับ 4
ปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ 3
น้อย	มีคะแนนเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 1

โดยผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น โดยชั้นสูตร ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553)

$$\text{ความกว้างของชั้น} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.80 \text{ (เริ่มจากชั้นต่ำสุด)}$$

การแปลความหมายของระดับความคิดเห็นของระดับคะแนนเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความสนใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความสนใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความสนใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความสนใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความสนใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 3.2 ข้อคำถามความสนใจในการวางแผนการออมเงิน

ข้อที่	ข้อคำถาม	อ้างอิง
	เป้าหมายในการออมเงิน	ชารวี บุตรบำรุง (2555)
1	เพื่อผลตอบแทนสูงๆ เช่น ดอกเบี้ย	
2	เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ, เพื่อเป็นทุนการศึกษา	
3	เพื่อใช้ในช่วงระหว่างหางานทำ หลังจบการศึกษา	
4	เพื่อสร้างครอบครัวในอนาคต	
5	เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจในอนาคต	
6	เพื่อใช้หลังเกษียณอายุจากการทำงาน โดยท่านคำนึงถึงความมั่นคงในวัยสูงอายุ ถึงแม้ว่าปัจจุบันท่านจะยังอยู่ในช่วงวัยเรียน	
7	เพื่อเก็บไว้ซื้อสินทรัพย์ เช่น ซื้อบ้าน ที่ดิน รถยนต์	
8	เพื่อเป็นเงินสำรองยามฉุกเฉินหรือยามเจ็บป่วย	
9	ท่านคิดว่าการมีเป้าหมายในการออมเงิน จะเป็นแรงกระตุ้นให้ท่านรู้สึกสนใจในการออมเงิน	
10	ไม่มีการออมเงิน	

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	อ้างอิง
	รูปแบบในการออมเงิน	ชารวี บุตรบำรุง (2555)
1	เงินฝากธนาคาร	
2	ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์	
3	ซื้อกองทุนต่างๆ	
4	ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต	
5	ซื้อพันธบัตรรัฐบาล	
6	ซื้อสลากออมสิน เช่น สลาก ธกส.	
7	เก็บไว้เอง	
8	ออมด้วยรูปแบบอื่นๆ เช่น ซื้อทรัพย์สิน	

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจในการออม จำนวน 6 ข้อ และการรับข้อมูลข่าวสาร จำนวน 6 ข้อ โดยข้อความผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามในงานวิจัยของสนทยา เขมวิรัตน์ และคณะ (2555) ซึ่งเป็นคำถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

มากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 5
มาก	มีคะแนนเท่ากับ 4
ปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ 3
น้อย	มีคะแนนเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 1

การแปลความหมายของระดับความคิดเห็นของระดับคะแนนเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความตระหนักรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความตระหนักรู้อยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความตระหนักรู้อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความตระหนักรู้อยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความตระหนักรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 3.3 ข้อคำถามความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน

ข้อที่	ข้อคำถาม	อ้างอิง
	ความรู้ความเข้าใจในการออม	สนทนา เขมวิรัตน์ และคณะ (2555)
1	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน	
2	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการออมเงินว่ามีหลายรูปแบบ	
3	ท่านมีความรู้หรือทราบถึงรายละเอียดตลอดจนความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน/การลงทุน	
4	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดเงินว่าเป็นการเพิ่มค่าของเงินให้มากขึ้น	
5	ท่านมีความรู้ว่าการซื้อสินทรัพย์เป็นการออมวิธีหนึ่ง	
6	ท่านมีความรู้ว่าการออมเงินหรือการลงทุนคือการใช้เงินหารายได้แทนเรา	
	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	สนทนา เขมวิรัตน์ และคณะ (2555)
1	อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการรับรู้ข่าวสาร	
2	ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการทางการเงิน/การลงทุนของท่าน	
3	ท่านมีการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาดและการลงทุน	
4	ท่านต้องได้รับข้อมูลข่าวสารในการวางแผนการออมเงิน ก่อนที่จะตัดสินใจออมเงิน	
5	ท่านเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยตลอดเวลา	
6	ข้อมูลข่าวสารจากสถาบันการเงินน่าเชื่อถือที่สุด	

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการออมเงิน ประกอบด้วย ความถี่ในการออม จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมและช่วงเวลาในการออม โดยข้อคำถามผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามในงานวิจัยของจุฑาธิปดี ฤกษ์สันทัต (2555) ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตาราง 3.4 ข้อคำถามการออมเงิน

ข้อที่	ข้อคำถาม	อ้างอิง
1	ความถี่ในการออมต่อเดือนของท่าน	จุฑาธิปดี ฤกษ์สันหัต (2555)
2	ช่วงวันในการออมแต่ละเดือนของท่าน	
3	จำนวนเงินออมของท่านโดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน	
4	จำนวนเงินออมของท่านคิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวมในแต่ละเดือน	
5	ท่านเก็บออมมาเป็นระยะเวลาานเท่าใด	

3.4 การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินที่มีผลต่อการออมเงินในพื้นที่ต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ แล้วนำมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาภายใต้ขอบข่ายของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้อง (Validity) และให้คำแนะนำ เพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านบริหารธุรกิจ จำนวน 3 คน พิจารณาความสมบูรณ์ ถูกต้อง และตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหาตามโครงสร้าง โดยกำหนดคะแนนไว้ ดังนี้ (องอาจ นัยพัฒน์, 2548, น.88)

+1 เมื่อเห็นว่าตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามโครงสร้างที่ระบุไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตามโครงสร้างที่ระบุไว้

-1 เมื่อแน่ใจว่าไม่ตรงกับขอบข่ายเนื้อหาตาม โครงสร้างที่ระบุไว้

ซึ่งใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้ (องอาจ นัยวัฒน์, 2548, น.88)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนออาจารย์ที่ศึกษาระดับปริญญาโท อีกครั้ง เพื่อพิจารณาความถูกต้อง (Validity) และให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบาค (α -Coefficient) จะต้องได้คะแนนมากกว่า .7 ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้ในการวิจัย (บุญชม ศรีสะอาด, 2550) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 3.5 ค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบาค (α -Coefficient)

แบบสอบถาม	α -Coefficient
ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน	0.932
เป้าหมายในการออมเงิน	0.968
รูปแบบในการออมเงิน	0.782
การตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน	0.940
ความรู้ความเข้าใจในการออม	0.954
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	0.925
รวมทั้งฉบับ	0.954

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้ว มาตรวจสอบและจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ซึ่งจัดทีมผู้ช่วยนักวิจัยจำนวน 2 คน โดยใช้ระยะเวลาช่วงเดือน สิงหาคม 2560 โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อขอจดหมายรับรองจากคณบดี คณะวิทยาการจัดการ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัย ทักษิณ จังหวัดพัทลุง เพื่อแนะนำตัวและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งรับแบบสอบถาม คืนด้วยตนเอง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ทุกชุดด้วยตนเองในทันทีที่เก็บคืนมา โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งข้อมูล ที่ใช้ในการวิเคราะห์หมี ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและการออมเงิน วิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ประเมินระดับความคิดเห็นความสนใจในการวางแผนการออมเงิน และความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินวิเคราะห์ โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อิสระ และตัวแปรตามในสมมติฐานต่าง ๆ โดยกำหนด ค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ค่า p-value ที่ 0.05 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์หมี ดังนี้

2.1 ใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจและการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน กับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2550, น.96)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ค่าความถี่หรือจำนวนตัวอย่าง

n แทน ค่าขนาดกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (องอาจ นัยวัฒน์, 2548, น.103)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

$(\sum x^2)$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดยกกำลัง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติเชิงอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.1 ใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2550, น.153 - 154)

จากสูตร

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

หรือ

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \frac{O_i^2}{E_i} - N$$

$$; \text{ df} = k - 1$$

เมื่อ O_i แทน ความถี่ที่สังเกตได้ในกลุ่มที่ i

E_i แทน ความถี่ที่คาดหวังในกลุ่มที่ i เมื่อ H_0 เป็นจริง ($E_i = \frac{N}{k}$)

K แทน จำนวนกลุ่ม

N แทน จำนวนทั้งหมดของความถี่ที่สังเกตได้

บทที่ 4

ผลการศึกษาข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน กับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง จำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการศึกษาระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน
- 4.3 ผลการศึกษาระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน
- 4.4 ผลการศึกษาระดับความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม
- 4.5 ผลการศึกษาระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
- 4.6 ผลการศึกษาการออมเงิน
- 4.7 ผลการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบในการออมเงิน กับการออมเงิน
- 4.8 ผลการศึกษาคำสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการออมเงิน

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=400)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	79	19.75
หญิง	321	80.25
ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	123	30.75
ชั้นปีที่ 2	166	41.50
ชั้นปีที่ 3	61	15.25
ชั้นปีที่ 4	50	12.50
รายรับต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	373	93.25
10,000-15,000 บาท	27	6.75
คณะที่กำลังศึกษา		
คณะวิทยาศาสตร์	200	50.00
คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน	46	11.50
คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา	121	30.25
คณะนิติศาสตร์	25	6.25
คณะนิติศาสตร์(ภาคสมทบ หลักสูตร 3 ปี)	3	0.75
คณะนิติศาสตร์(ภาคสมทบ หลักสูตร 4 ปี)	5	1.25

ตาราง 4.1 เพศ พบว่า นักศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 321 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.25 ส่วนเพศชาย จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75

ระดับชั้นปี พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 166 คน คิดเป็น ร้อยละ 41.50 รองลงมาคือ ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 และระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

รายรับต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายรับต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 373 คน คิดเป็นร้อยละ 93.25 ส่วนรายรับต่อเดือน 10,000-15,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75

ขณะที่กำลังศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 คณะนิติศาสตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 คณะนิติศาสตร์(ภาคสมทบ หลักสูตร 4 ปี) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 และคณะนิติศาสตร์(ภาคสมทบ หลักสูตร 3 ปี) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

4.2 ผลการศึกษาระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน

ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับความสนใจ
1. เพื่อผลตอบแทนสูงๆ เช่น ดอกเบี้ย	3.14	1.15	9	ปานกลาง
2. เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ,เพื่อเป็นทุนการศึกษา	3.78	1.10	4	มาก
3. เพื่อใช้ในช่วงระหว่างหางานทำ หลังจบการศึกษา	3.75	1.10	7	มาก
4. เพื่อสร้างครอบครัวในอนาคต	3.79	1.54	3	มาก
5. เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจ ในอนาคต	3.78	1.11	5	มาก
6. เพื่อใช้หลังเกษียณอายุจากการทำงาน โดยท่านคำนึงถึง ความมั่นคงในวัยสูงอายุ ถึงแม้ว่าปัจจุบันท่านจะยังอยู่ ในช่วงวัยเรียน	3.60	1.16	8	มาก
7. เพื่อเก็บไว้ซื้อสินทรัพย์ เช่น ซื้อบ้าน ที่ดิน รถยนต์	3.73	1.13	6	มาก
8. เพื่อเป็นเงินสำรองยามฉุกเฉินหรือยามเจ็บป่วย	3.89	1.14	2	มาก
9. ท่านคิดว่าการมีเป้าหมายในการออมเงิน จะเป็นแรง กระตุ้นให้ท่านรู้สึกสนใจในการออมเงิน	4.07	1.06	1	มาก
เฉลี่ย	3.73	1.17		มาก

จากตาราง 4.2 พบว่า นักศึกษามีระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 1.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน อยู่ในระดับมาก 8 ข้อ ได้แก่ 1. ท่านคิดว่ากรณีเป้าหมายในการออมเงิน จะเป็นแรงกระตุ้นให้ท่านรู้สึกสนใจในการออมเงิน ($\bar{X} = 4.05$, S.D.= 1.06) 2. เพื่อเป็นเงินสำรองยามฉุกเฉินหรือยามเจ็บป่วย ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 1.14) 3. เพื่อสร้างครอบครัวในอนาคต ($\bar{X} = 3.79$, S.D.= 1.54) 4. เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ, เพื่อเป็นทุนการศึกษา ($\bar{X} = 3.78$, S.D.= 1.10) 5. เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจในอนาคต ($\bar{X} = 3.78$, S.D.= 1.11) 6. เพื่อใช้ในช่วงระหว่างหางานทำ หลังจบการศึกษา ($\bar{X} = 3.75$, S.D.= 1.10) 7. เพื่อเก็บไว้ซื้อสินทรัพย์ เช่น ซื้อบ้าน ที่ดิน รถยนต์ ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 1.13) 8. เพื่อใช้หลังเกษียณอายุจากการทำงาน โดยท่านคำนึงถึงความมั่นคงในวัยสูงอายุ ถึงแม้ว่าปัจจุบันท่านจะยังอยู่ในช่วงวัยเรียน ($\bar{X} = 3.60$, S.D.= 1.16) และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ เพื่อผลตอบแทนสูงๆ เช่น ดอกเบี้ย ($\bar{X} = 3.14$, S.D.= 1.15) ตามลำดับ

4.3 ผลการศึกษาระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน

ความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับความสนใจ
1. เงินฝากธนาคาร	3.82	1.12	1	มาก
2. ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์	2.30	1.17	8	น้อย
3. ซื้อกองทุนต่างๆ	2.42	1.12	7	น้อย
4. ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต	2.69	1.17	4	ปานกลาง
5. ซื้อพันธบัตรรัฐบาล	2.46	1.13	6	น้อย
6. ซื้อสลากออมสิน, สลาก ธกส.	2.63	1.24	5	ปานกลาง
7. เก็บไว้เอง	3.55	1.21	2	มาก
8. ออมด้วยรูปแบบอื่นๆ เช่น ซื้อทรัพย์สิน	3.06	1.26	3	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.87	1.18		ปานกลาง

จากตาราง 4.3 พบว่า นักศึกษามีระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$, S.D.= 1.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ 1. เงินฝากธนาคาร ($\bar{X} = 3.82$, S.D.= 1.12) 2. เก็บไว้เอง ($\bar{X} = 3.55$, S.D.= 1.21) อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ 1. ออมด้วยรูปแบบอื่นๆ เช่น ซื้อทรัพย์สิน ($\bar{X} = 3.06$, S.D.= 1.26) 2. ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต ($\bar{X} = 2.69$, S.D.= 1.17) 3. ซื้อสลากออมสิน, สลาก ธกส. ($\bar{X} = 2.63$, S.D.= 1.24) และอยู่ในระดับน้อย 3 ข้อ ได้แก่ 1. ซื้อพันธบัตรรัฐบาล ($\bar{X} = 2.46$, S.D.= 1.13) 2. ซื้อกองทุนต่างๆ ($\bar{X} = 2.42$, S.D.= 1.12) 3. ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ($\bar{X} = 2.30$, S.D.= 1.17) ตามลำดับ

4.4 ผลการศึกษาระดับความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม

ตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับความสนใจ
1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน	3.05	0.85	4	ปานกลาง
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการออมเงินว่ามีหลายรูปแบบ	3.09	0.84	2	ปานกลาง
3. ท่านมีความรู้หรือทราบถึงรายละเอียดตลอดจนความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน/การลงทุน	2.94	0.87	5	ปานกลาง
4. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดเงินว่าเป็นการเพิ่มค่าของเงินให้มากขึ้น	2.90	0.94	6	ปานกลาง
5. ท่านมีความรู้ว่าการซื้อสินทรัพย์เป็นการออมวิธีหนึ่ง	3.08	0.97	3	ปานกลาง
6. ท่านมีความรู้ว่าการออมเงินหรือการลงทุน คือการใช้เงินหารายได้แทนเรา	3.12	0.95	1	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.03	0.90		ปานกลาง

จากตาราง 4.4 พบว่า นักศึกษามีระดับตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D.= 0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ 1. ท่านมีความรู้ว่าการออมเงินหรือการลงทุน คือการใช้เงินหารายได้แทนเรา ($\bar{X} = 3.12$, S.D.= 0.95) 2. ท่าน

มีความรู้เกี่ยวกับการออมเงินว่ามีหลายรูปแบบ ($\bar{X} = 3.09$, S.D.= 0.84) 3. ท่านมีความรู้ว่าการซื้อสินทรัพย์เป็นการออมวิธีหนึ่ง ($\bar{X} = 3.08$, S.D.= 0.97) 4. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ($\bar{X} = 3.05$, S.D.= 0.85) 5. ท่านมีความรู้หรือทราบถึงรายละเอียดตลอดจนความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน/การลงทุน ($\bar{X} = 2.94$, S.D.= 0.87) 6. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดเงินว่าเป็นการเพิ่มค่าของเงินให้มากขึ้น ($\bar{X} = 2.90$, S.D.= 0.94) ตามลำดับ

4.5 ผลการศึกษาระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่	ระดับความสนใจ
1. อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการรับรู้ข่าวสาร	3.93	1.03	1	มาก
2. ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการทางการเงิน/การลงทุนของท่าน	3.62	0.93	2	มาก
3. ท่านมีการติดตามข้อมูลข่าวสารทางด้านการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาดและการลงทุน	3.13	1.02	6	ปานกลาง
4. ท่านต้องได้รับข้อมูลข่าวสารในการวางแผนการออมเงิน ก่อนที่จะตัดสินใจออมเงิน	3.41	1.00	3	มาก
5. ท่านเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยตลอดเวลา	3.37	1.02	5	ปานกลาง
6. ข้อมูลข่าวสารจากสถาบันการเงินน่าเชื่อถือที่สุด	3.39	1.03	4	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.48	1.01		มาก

จากตาราง 4.5 พบว่า นักศึกษามีระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$, S.D.= 1.01) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ 1. อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการรับรู้ข่าวสาร ($\bar{X} = 3.93$, S.D.= 1.03) 2. ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการทางการเงิน/การลงทุนของท่าน ($\bar{X} = 3.62$, S.D.= 0.93) 3. ท่านต้องได้รับข้อมูลข่าวสารในการวางแผนการออมเงิน ก่อนที่จะตัดสินใจออมเงิน ($\bar{X} = 3.41$, S.D.= 1.00) และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ 1. ข้อมูลข่าวสารจากสถาบันการเงินน่าเชื่อถือที่สุด ($\bar{X} = 3.39$, S.D.= 1.03) 2. ท่านเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยตลอดเวลา ($\bar{X} = 3.37$, S.D.= 1.02) 3. ท่านมีการติดตามข้อมูล

ข่าวสารทางด้านการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาดและการลงทุน ($\bar{X} = 3.13$, S.D.= 1.02)
ตามลำดับ

4.6 ผลการศึกษาการออมเงิน

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการออมเงิน (n=400)

การออมเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความถี่ในการออมเงิน		
1 - 2 ครั้ง/เดือน	200	50.00
3 - 4 ครั้ง/เดือน	104	26.00
5 ครั้งขึ้นไป	51	12.75
ไม่มีการออมเงิน	45	11.25
ช่วงเวลาในการเงินออม		
ช่วงวันที่ 1-7 ของเดือน	228	57.00
ช่วงวันที่ 8-15 ของเดือน	89	22.25
ช่วงวันที่ 16-22 ของเดือน	48	12.00
ช่วงวันที่ 23-31 ของเดือน	35	8.75
จำนวนเงินออม		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	299	74.75
1,001-5,000 บาท	77	19.25
5,001-10,000 บาท	16	4.00
10,000 บาทขึ้นไป	8	2.00
เปอร์เซ็นต์การออมเงิน		
ประมาณ 1-10% ของรายได้	302	75.50
ประมาณ 11-20% ของรายได้	63	15.75
ประมาณ 21-30% ของรายได้	22	5.50
ประมาณ 30% ของรายได้	13	3.25

ตาราง 4.6 (ต่อ)

การออมเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการออมเงิน		
น้อยกว่า 1 ปี	189	47.25
1-2 ปี	104	26.00
3-5 ปี	43	10.75
มากกว่า 5 ปี	64	16.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 4.6 ความถี่ในการออมเงิน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความถี่ในการออมเงิน 1 - 2 ครั้ง/เดือน จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ มีความถี่ในการออมเงิน 3 - 4 ครั้ง/เดือน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ความถี่ในการออมเงิน 5 ครั้งขึ้นไป จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 และไม่มีการออมเงิน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.25

ช่วงเวลาในการเงินออม พบว่า ส่วนใหญ่มีช่วงเวลาในการเงินออมวันที่ 1-7 ของเดือน จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมาคือ ช่วงวันที่ 8-15 ของเดือน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 ช่วงวันที่ 16-22 ของเดือน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และช่วงวันที่ 23-31 ของเดือน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75

จำนวนเงินออม พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนเงินอมน้อยกว่า 1,000 บาท จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 74.75 รองลงมาคือ มีจำนวนเงินออม 1,001-5,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 จำนวนเงินออม 5,001-10,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 และจำนวนเงินออม 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

เปอร์เซ็นต์การออมเงิน พบว่า ส่วนใหญ่มีเปอร์เซ็นต์การออมเงิน ประมาณ 1-10% ของรายได้ จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 รองลงมาคือ มีเปอร์เซ็นต์การออมเงิน ประมาณ 11-20% ของรายได้ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 ประมาณ 21-30% ของรายได้ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ประมาณ 30% ของรายได้ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25

ระยะเวลาในการออมเงิน พบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการออมเงิน น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.25 รองลงมาคือ มีระยะเวลาในการออมเงิน 1-2 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 ระยะเวลาในการออมเงิน 3-5 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 และระยะเวลาในการออมเงิน มากกว่า 5 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

4.7 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบในการออมเงินกับการออมเงิน

ตาราง 4.7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน และรูปแบบในการออมเงิน กับความถี่ในการออมเงิน

ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน	ความถี่ในการออมเงิน				รวม
	1 - 2 ครั้ง/เดือน	3 - 4 ครั้ง/เดือน	5 ครั้งขึ้นไป	ไม่มีการออมเงิน	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
เป้าหมายในการออมเงิน					
มากที่สุด	75(18.75)	35(8.75)	18(4.50)	18(4.50)	146(36.50)
มาก	71(17.75)	42(10.50)	18(4.50)	14(3.50)	145(36.25)
ปานกลาง	27(6.75)	18(4.50)	9(2.25)	4(1.00)	58(14.50)
น้อย	15(3.75)	7(1.75)	6(1.50)	5(1.25)	33(8.25)
น้อยที่สุด	12(3.00)	2(0.50)	0(0)	4(1.00)	18(4.50)
รวม	200(50.00)	104(26.00)	51(12.75)	45(11.25)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=11.741$ df=12 p-value = .467					

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน	ความถี่ในการออมเงิน				รวม
	1 - 2 ครั้ง/ เดือน	3 - 4 ครั้ง/ เดือน	5 ครั้งขึ้นไป	ไม่มีการ ออมเงิน	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
รูปแบบในการออมเงิน					
มากที่สุด	5(1.25)	3(0.75)	3(0.75)	2(0.50)	13(3.25)
มาก	42(10.50)	18(4.50)	11(2.75)	13(3.25)	84(21.00)
ปานกลาง	80(20.00)	42(10.50)	25(6.25)	19(4.75)	166(41.50)
น้อย	48(12.00)	30(7.50)	10(2.50)	6(1.50)	94(23.50)
น้อยที่สุด	25(6.25)	11(2.75)	2(0.50)	5(1.25)	43(10.75)
รวม	200(50.00)	104(26.00)	51(12.75)	45(11.25)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=10.915$ df=12 p-value = .536					

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน และความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน และรูปแบบในการออมเงิน กับช่วงเวลาในการเงินออม

ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน	ช่วงเวลาในการเงินออม				รวม
	ช่วงวันที่	ช่วงวันที่	ช่วงวันที่	ช่วงวันที่	
	1-7 ของเดือน	8-15 ของเดือน	16-22 ของเดือน	23-31 ของเดือน	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เป้าหมายในการออมเงิน					
มากที่สุด	80(20.00)	33(8.25)	21(5.25)	12(3.00)	146(36.50)
มาก	83(20.75)	29(7.25)	17(4.25)	16(4.00)	145(36.25)
ปานกลาง	38(9.50)	13(3.25)	4(1.00)	3(0.75)	58(14.50)
น้อย	17(4.25)	9(2.25)	4(1.00)	3(0.75)	33(8.25)
น้อยที่สุด	10(2.50)	5(1.25)	2(0.50)	1(0.25)	18(4.50)
รวม	228(57.00)	89(22.25)	48(12.00)	35(8.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=5.951$ df=12 p-value = .919					
รูปแบบในการออมเงิน					
มากที่สุด	5(1.25)	5(1.25)	2(0.50)	1(0.25)	13(3.25)
มาก	48(12.00)	17(4.25)	13(3.25)	6(1.50)	84(21.00)
ปานกลาง	95(23.75)	38(9.50)	19(4.75)	14(3.50)	166(41.50)
น้อย	55(13.75)	19(4.75)	9(2.25)	11(2.75)	94(23.50)
น้อยที่สุด	25(6.25)	10(2.50)	5(1.25)	3(0.75)	43(10.75)
รวม	228(57.00)	89(22.25)	48(12.00)	35(8.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=5.600$ df= 12 p-value = .935					

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน และความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเงินออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน และรูปแบบในการออมเงิน กับจำนวนเงินออม

ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน	จำนวนเงินออม				
	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001-5,000 บาท	5,001-10,000 บาท	10,000 บาทขึ้นไป	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
เป้าหมายในการออมเงิน					
มากที่สุด	107(26.75)	30(7.50)	6(1.50)	3(0.75)	146(36.50)
มาก	108(27.00)	29(7.25)	5(1.25)	3(0.75)	145(36.25)
ปานกลาง	45(11.25)	9(2.25)	4(1.00)	0(0)	58(14.50)
น้อย	24(6.00)	6(1.50)	1(0.25)	2(0.50)	33(8.25)
น้อยที่สุด	15(3.75)	3(0.75)	0(0)	0(0)	18(4.50)
รวม	299(74.75)	77(19.25)	16(4.00)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=7.348$ df = 12 p-value = .834					
รูปแบบในการออมเงิน					
มากที่สุด	10(2.50)	2(0.50)	0(0)	1(0.25)	13(3.25)
มาก	54(13.50)	19(4.75)	6(1.50)	5(1.25)	84(21.00)
ปานกลาง	131(32.75)	28(7.00)	6(1.50)	1(0.25)	166(41.50)
น้อย	74(18.50)	16(4.00)	3(0.75)	1(0.25)	94(23.50)
น้อยที่สุด	30(7.50)	12(3.00)	1(0.25)	0(0)	43(10.75)
รวม	299(74.75)	77(19.25)	16(4.00)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=19.639$ df=12 p-value = .044*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงินที่อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวนเงินออม ต่ำกว่า 1,000 บาท มากที่สุด รองลงมา คือ มีจำนวนเงินออม 1,001-5,000 บาท

ส่วนความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบ
ในการออมเงิน กับเปอร์เซ็นต์การออมเงิน

	เปอร์เซ็นต์การออมเงิน				รวม
	ประมาณ 1- 10% ของ รายได้	ประมาณ 11- 20% ของ รายได้	ประมาณ 21-30% ของรายได้	ประมาณ 30% ของ รายได้	
ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เป้าหมายในการออมเงิน					
มากที่สุด	106(26.50)	31(7.75)	7(1.75)	2(0.50)	146(36.50)
มาก	106(26.50)	20(5.00)	11(2.75)	8(2.00)	145(36.25)
ปานกลาง	51(12.75)	3(0.75)	2(0.50)	2(0.50)	58(14.50)
น้อย	25(6.25)	6(1.50)	1(0.25)	1(0.25)	33(8.25)
น้อยที่สุด	14(3.50)	3(0.75)	1(0.25)	0(0)	18(4.50)
รวม	302(75.50)	63(15.75)	22(5.50)	13(3.25)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=15.433$ df = 12 p-value = .219					

ตาราง 4.10 (ต่อ)

ความสนใจในการวางแผน การออมเงิน	เปอร์เซ็นต์การออมเงิน				
	ประมาณ	ประมาณ	ประมาณ	ประมาณ	รวม
	1-10%	11-20%	21-30%	30%	
	ของรายได้	ของรายได้	ของรายได้	ของรายได้	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
รูปแบบในการออมเงิน					
มากที่สุด	7(1.75)	6(1.50)	0(0)	0(0)	13(3.25)
มาก	56(14.00)	15(3.75)	9(2.25)	4(1.00)	84(21.00)
ปานกลาง	126(31.50)	24(6.00)	9(2.25)	7(1.75)	166(41.50)
น้อย	78(19.50)	13(3.25)	2(0.50)	1(0.25)	94(23.50)
น้อยที่สุด	35(8.75)	5(1.25)	2(0.50)	1(0.25)	43(10.75)
รวม	302(75.50)	63(15.75)	22(5.50)	13(3.25)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=21.156$ df=12 p-value = .048*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงินที่อยู่ในระดับปานกลาง มีเปอร์เซ็นต์การออมเงินประมาณ 1-10% ของรายได้ มากที่สุด รองลงมาคือ มีเปอร์เซ็นต์การออมเงินประมาณ ประมาณ 11-20% ของรายได้

ส่วนความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบในการออมเงิน กับระยะเวลาในการออมเงิน

ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน	ระยะเวลาในการออมเงิน				
	น้อยกว่า 1 ปี	1-2 ปี	3-5 ปี	มากกว่า 5 ปี	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เป้าหมายในการออมเงิน					
มากที่สุด	61(15.25)	46(11.50)	11(2.75)	28(7.00)	146(36.50)
มาก	67(16.75)	41(10.25)	18(4.50)	19(4.75)	145(36.25)
ปานกลาง	35(8.75)	9(2.25)	8(2.00)	6(1.50)	58(14.50)
น้อย	15(3.75)	6(1.50)	3(0.75)	9(2.25)	33(8.25)
น้อยที่สุด	11(2.75)	2(0.50)	3(0.75)	2(0.50)	18(4.50)
รวม	189(47.25)	104(26.00)	43(10.75)	64(16.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=19.250$ df=12 p-value = .043*					
รูปแบบในการออมเงิน					
มากที่สุด	3(0.75)	6(1.50)	1(0.25)	3(0.75)	13(3.25)
มาก	40(10.00)	20(5.00)	9(2.25)	15(3.75)	84(21.00)
ปานกลาง	75(18.75)	43(10.75)	16(4.00)	32(8.00)	166(41.50)
น้อย	50(12.50)	26(6.50)	10(2.50)	8(2.00)	94(23.50)
น้อยที่สุด	21(5.25)	9(2.25)	7(1.75)	6(1.50)	43(10.75)
รวม	189(47.25)	104(26.00)	43(10.75)	64(16.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2= 11.835$ df=12 p-value = .459					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงินที่อออยู่ในระดับปานมากที่สุด และระดับมาก มีระยะเวลาในการออมเงินน้อยกว่า 1 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ มีระยะเวลาในการออมเงิน 1-2 ปี

ส่วนความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.8 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับการออมเงิน

ตาราง 4.12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับความถี่ในการออมเงิน

ตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน	ความถี่ในการออมเงิน				รวม
	1 - 2 ครั้ง/เดือน	3 - 4 ครั้ง/เดือน	5 ครั้งขึ้นไป	ไม่มีการออมเงิน	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
ความรู้ความเข้าใจในการออม					
มากที่สุด	8(2.00)	6(1.50)	1(0.25)	1(0.25)	16(4.00)
มาก	55(13.75)	25(6.25)	16(4.00)	4(1.00)	100(25.00)
ปานกลาง	114(28.50)	39(9.75)	17(4.25)	18(4.50)	188(47.00)
น้อย	41(10.25)	16(4.00)	12(3.00)	10(2.50)	79(19.75)
น้อยที่สุด	10(2.50)	3(0.75)	2(0.50)	2(0.50)	17(4.25)
รวม	200(50.00)	104(26.00)	51(12.75)	45(11.25)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=11.732$ df= 12 p-value = .467					
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
มากที่สุด	30(7.50)	15(3.75)	10(2.50)	7(1.75)	62(15.50)
มาก	80(20.00)	45(11.25)	20(5.00)	23(5.75)	168(42.00)
ปานกลาง	61(15.25)	31(7.75)	15(3.75)	9(2.25)	116(29.00)
น้อย	22(5.50)	11(2.75)	5(1.25)	2(0.50)	40(10.00)
น้อยที่สุด	7(1.75)	2(0.50)	1(0.25)	4(1.00)	14(3.50)
รวม	200(50.00)	104(26.00)	51(12.75)	45(11.25)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2= 9.761$ df= 12 p-value = .637					

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และ ความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับช่วงเวลาในการเงินออม

ตระหนักรู้ในการวางแผน การออมเงิน	ช่วงเวลาในการเงินออม				
	ช่วงวันที่	ช่วงวันที่	ช่วงวันที่	ช่วงวันที่	รวม
	1-7	8-15	16-22	23-31	
	ของเดือน	ของเดือน	ของเดือน	ของเดือน	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ความรู้ความเข้าใจในการออม					
มากที่สุด	8(2.00)	6(1.50)	1(0.25)	1(0.25)	16(4.00)
มาก	55(13.75)	25(6.25)	16(4.00)	4(1.00)	100(25.00)
ปานกลาง	114(28.50)	39(9.75)	17(4.25)	18(4.50)	188(47.00)
น้อย	41(10.25)	16(4.00)	12(3.00)	10(2.50)	79(19.75)
น้อยที่สุด	10(2.50)	3(0.75)	2(0.50)	2(0.50)	17(4.25)
รวม	228(57.00)	89(22.25)	48(12.00)	35(8.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=11.732$ df = 12 p-value = .467					
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
มากที่สุด	36(9.00)	11(2.75)	11(2.75)	4(1.00)	62(15.50)
มาก	96(24.00)	37(9.25)	18(4.50)	17(4.25)	168(42.00)
ปานกลาง	66(16.50)	31(7.75)	13(3.25)	6(1.50)	116(29.00)
น้อย	20(5.00)	7(1.75)	5(1.25)	8(2.00)	40(10.00)
น้อยที่สุด	10(2.50)	3(0.75)	1(0.25)	0(0)	14(3.50)
รวม	228(57.00)	89(22.25)	48(12.00)	35(8.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=14.613$ df = 12 p-value = .263					

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และ ความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาในการเงินออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับจำนวนเงินออม

ตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน	จำนวนเงินออม				
	ต่ำกว่า 1,000 บาท	1,001-5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,000 บาทขึ้นไป	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ความรู้ความเข้าใจในการออม					
มากที่สุด	10(2.50)	4(1.00)	1(0.25)	1(0.25)	16(4.00)
มาก	68(17.00)	22(5.50)	7(1.75)	3(0.75)	100(25.00)
ปานกลาง	141(35.25)	38(9.50)	6(1.50)	3(0.75)	188(47.00)
น้อย	65(16.25)	11(2.75)	2(0.50)	1(0.25)	79(19.75)
น้อยที่สุด	15(3.75)	2(0.50)	0(0)	0(0)	17(4.25)
รวม	299(74.75)	77(19.25)	16(4.00)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=10.879$ df=12 p-value = .539					
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
มากที่สุด	39(9.75)	19(4.75)	2(0.50)	2(0.50)	62(15.50)
มาก	131(32.75)	26(6.50)	9(2.25)	2(0.50)	168(42.00)
ปานกลาง	88(22.25)	20(5.00)	4(1.00)	3(0.75)	116(29.00)
น้อย	29(7.25)	10(2.50)	1(0.25)	0(0)	40(10.00)
น้อยที่สุด	11(2.75)	2(0.50)	0(0)	1(0.25)	14(3.50)
รวม	299(74.75)	77(19.25)	16(4.00)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2= 13.654$ df=12 p-value = .323					

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และ ความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับเปอร์เซ็นต์การออมเงิน

ตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน	เปอร์เซ็นต์การออมเงิน				
	ประมาณ 1-10% ของรายได้	ประมาณ 11-20% ของรายได้	ประมาณ 21-30% ของรายได้	ประมาณ 30% ของรายได้	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ความรู้ความเข้าใจในการออม					
มากที่สุด	12(3.00)	3(0.75)	1(0.25)	0(0)	16(4.00)
มาก	63(15.75)	25(6.25)	8(2.00)	4(1.00)	100(25.00)
ปานกลาง	145(36.25)	26(6.50)	10(2.50)	7(1.75)	188(47.00)
น้อย	69(17.25)	6(1.50)	2(0.50)	2(0.50)	79(19.75)
น้อยที่สุด	13(3.25)	3(0.75)	1(0.25)	0(0)	17(4.25)
รวม	302(75.50)	63(15.75)	22(5.50)	13(3.25)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=16.879$ df=12 p-value = .154					
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
มากที่สุด	42(10.50)	15(3.75)	4(1.00)	1(0.25)	62(15.50)
มาก	126(31.50)	26(6.50)	9(2.25)	7(1.75)	168(42.00)
ปานกลาง	95(23.75)	12(3.00)	6(1.50)	3(0.75)	116(29.00)
น้อย	29(7.25)	9(2.25)	1(0.25)	1(0.25)	40(10.00)
น้อยที่สุด	10(2.50)	1(0.25)	2(0.50)	1(0.25)	14(3.50)
รวม	302(75.50)	63(15.75)	22(5.50)	13(3.25)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=12.564$ df=12 p-value = .402					

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และ ความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับระยะเวลาในการออมเงิน

ตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน	ระยะเวลาในการออมเงิน				รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1-2 ปี	3-5 ปี	มากกว่า 5 ปี	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ความรู้ความเข้าใจในการออม					
มากที่สุด	5(1.25)	6(1.50)	0(0)	5(1.25)	16(4.00)
มาก	45(11.25)	25(6.25)	11(2.75)	19(4.75)	100(25.00)
ปานกลาง	89(22.25)	49(12.25)	19(4.75)	31(7.75)	188(47.00)
น้อย	38(9.50)	24(6.00)	10(2.50)	7(1.75)	79(19.75)
น้อยที่สุด	12(3.00)	0(0)	3(0.75)	2(0.50)	17(4.25)
รวม	189(47.25)	104(26.00)	43(10.75)	64(16.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=17.243$ df=12 p-value = .141					
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
มากที่สุด	22(5.50)	18(4.50)	4(1.00)	18(4.50)	62(15.50)
มาก	85(21.25)	43(10.75)	15(3.75)	25(6.25)	168(42.00)
ปานกลาง	54(13.50)	33(8.25)	16(4.00)	13(3.25)	116(29.00)
น้อย	20(5.00)	9(2.25)	6(1.50)	5(1.25)	40(10.00)
น้อยที่สุด	8(2.00)	1(0.25)	2(0.50)	3(0.75)	14(3.50)
รวม	189(47.25)	104(26.00)	43(10.75)	64(16.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=17.542$ df=12 p-value = .130					

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และ ความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความสนใจและการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสนใจในพฤติกรรมการวางแผนการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ทักษิณ จังหวัดพัทลุง และเพื่อศึกษาความตระหนักรู้ในพฤติกรรมการวางแผนการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางที่จะปรับพฤติกรรมและส่งเสริมการออมแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง และผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางให้กับสถาบันการเงินนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ของสถาบันการเงินต่อผู้ออม โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามองเห็นแนวทางการวางแผนการออมเงินของตนเพื่อเป็นการรองรับสถานการณ์ภาวะความไม่แน่นอนในอนาคต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการวางแผนการออมเงินเรื่องเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบในการออมเงิน แบบสอบถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน เรื่องความรู้ความเข้าใจในการออม การรับรู้ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจ และตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง และใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาศาสตร์ และส่วนใหญ่มีรายรับต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท

2. ระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน

นักศึกษามีระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน ซึ่งมีภาพรวมระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ท่านคิดว่ากรณีเป้าหมายในการออมเงิน จะเป็นแรงกระตุ้นให้ท่านรู้สึกสนใจในการออมเงิน 2. เพื่อเป็นเงินสำรองยามฉุกเฉินหรือยามเจ็บป่วย 3. เพื่อสร้างครอบครัวในอนาคต ส่วนเรื่องที่น่าสนใจน้อยที่สุด ได้แก่ เพื่อผลตอบแทนสูงๆ เช่น ดอกเบี้ย

3. ระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน

นักศึกษามีระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน ซึ่งมีภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. เงินฝากธนาคาร 2. เก็บไว้เอง 3. ออมด้วยรูปแบบอื่น ๆ เช่น ซื้อทรัพย์สิน ส่วนเรื่องที่น่าสนใจน้อยที่สุด ได้แก่ ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

4. ระดับความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม

นักศึกษามีระดับความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม ซึ่งมีภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. มีความรู้ว่าการออมเงินหรือการลงทุน คือการใช้เงินหารายได้แทนเรา 2. มีความรู้เกี่ยวกับการออมเงินว่ามีหลายรูปแบบ 3. มีความรู้ว่าการซื้อสินทรัพย์เป็นการออมวิธีหนึ่ง ส่วนเรื่องที่ตระหนักรู้น้อยที่สุด ได้แก่ มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดเงินว่าเป็นการเพิ่มค่าของเงินให้มากขึ้น

5. ระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

นักศึกษามีระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีภาพรวมระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีระดับความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร 3

อันดับแรก ได้แก่ 1. อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการรับรู้ข่าวสาร 2. ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการทางการเงิน/การลงทุนของท่าน 3. ต้องได้รับข้อมูลข่าวสารในการวางแผนการออมเงิน ก่อนที่จะตัดสินใจออมเงิน ส่วนเรื่องที่ตระหนักรู้น้อยที่สุด ได้แก่ มีการติดตามข้อมูลข่าวสารทางด้านการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาดและการลงทุน

6. ข้อมูลการออมเงิน

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความถี่ในการออมเงิน 1 - 2 ครั้ง/เดือน ซึ่งมีช่วงเวลาในการเงินออมวันที่ 1-7 ของเดือน โดยมีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 1,000 บาท ซึ่งมีเปอร์เซ็นต์การออมเงิน ประมาณ 1-10% ของรายได้ และมีระยะเวลาในการออมเงิน น้อยกว่า 1 ปี

7. ความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน รูปแบบในการออมเงินกับการออมเงิน

ความสนใจในการวางแผนการออมเงิน ประกอบด้วย เป้าหมายในการออมเงิน และรูปแบบในการออมเงิน ในขณะที่พฤติกรรมการออมเงิน ประกอบด้วย ความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน และระยะเวลาในการออมเงิน สามารถสรุปผลความสัมพันธ์ได้ ดังนี้

ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน ส่วนความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม และระยะเวลาในการออมเงิน

8. ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับการออมเงิน

ความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจในการออม และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในขณะที่พฤติกรรมการออมเงิน ประกอบด้วย ความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน และระยะเวลาในการออมเงิน สามารถสรุปผลความสัมพันธ์ได้ ดังนี้

ความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน และระยะเวลาในการออมเงิน

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุงในครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออมเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งนภา ศรีธัญญา โชติ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน ที่พบว่าคนส่วนใหญ่มีการวางแผนการออมเงินไว้ล่วงหน้า เป้าหมายของการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต คือ เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินหรือยาม เจ็บป่วยเช่นเดียวกับใจเดียว โกมลเพ็ชร (2554) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า มีวิธีการออมแบบใช้ก่อน เหลือแล้วค่อยออม และมีรูปแบบการออมแบบระยะสั้น เหตุผลของการออมเงินที่สำคัญมากที่สุด คือ เพื่อเก็บไว้ใช้รักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร ในอนาคต ในขณะที่ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน ซึ่งผลจากการวิจัยนี้สอดคล้องตามทฤษฎีวัฏจักรชีวิต (Life cycle Theory) คือ นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่มากและยังเป็นช่วงเวลาของวัยเรียน ทำให้ยังมีรายได้ไม่สูงมากนัก เงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย การซื้อสินค้าและบริการแล้วนั้นนำมาเก็บเป็นเงินออม จึงทำให้จำนวนเงินออมน้อยตามไปด้วย

2. ความสนใจในรูปแบบในการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน ผลวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกที่จะออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคารมากที่สุด เพื่อเป็นการเพิ่มผลตอบแทน แต่ก็เป็นส่วนที่ใกล้เคียงกับการเลือกที่จะถือเงินสดไว้ในมือ เพื่อความคล่องตัวในการใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการออมของ สุภาภรณ์ ปักเหนือ (2556)ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า เครื่องมือสำหรับการออมที่รู้จักกันดี ได้แก่ เงินฝากธนาคาร ไม่ว่าจะ เป็นบัญชีเงินฝากออมทรัพย์หรือเงินฝากประจำ เนื่องจากบัญชีเงินฝากธนาคารถูกมองว่ามีความสะดวก ปลอดภัย และมั่นคง ถึงแม้ว่าผลตอบแทน(ดอกเบี้ย)จากการฝากเงินอาจไม่สูงมากนัก แต่มีความมั่นคงสูง ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงคุ้นเคยและนิยมในการออมเงินรูปแบบเงินฝากธนาคาร เพื่อสามารถเบิกถอน

ออกมาใช้ได้สะดวกในยามที่ต้องการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ บุญสุรภัย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในอำเภอเมือง นครปฐม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกรูปแบบการออมโดยฝากเงินกับสถาบันการเงินมากที่สุด เพราะมีความมั่นคงและรองลงมาคือการเก็บไว้เอง เนื่องจากมีความสะดวกในการนำมาใช้จ่าย ในขณะที่รูปแบบในการออมเงินไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม และระยะเวลาในการออมเงิน

ในความคิดเห็นของผู้วิจัย มีความคิดว่า ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงิน มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออมเงิน เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายในการออมเป็นสิ่งสำคัญ บุคคลที่มีการออมเงินนั้น ย่อมมีเป้าหมายในการออมเงินเพื่อให้รู้ว่า จะเก็บออมเงินเพื่ออะไร จำนวนเท่าไร ใช้เวลานานแค่ไหน ซึ่งเป้าหมายในการออมเงินจะแตกต่างกันไปและส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจจะเป็นระยะสั้นหรือระยะยาวก็ได้ เช่น บางคนตั้งเป้าหมายว่าจะมีรถในอีก 3 ปีข้างหน้า หรือจะมีบ้านหลังใหม่ในอีก 5 ปีข้างหน้า บางคนมีเป้าหมายเพื่อเป็นทุนการศึกษา หรือเพื่อใช้จ่ายในยามเจ็บป่วยหรือยามฉุกเฉิน ในขณะที่ความสนใจในเป้าหมายในการออมเงินนั้นกลับไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน เนื่องจาก วิธีในการออมเงินโดยภาพรวมแล้ว มักจะเป็นการออมแบบใช้จ่ายก่อน เหลือแล้วค่อยเก็บออม เก็บทีละเล็กทีละน้อย สะสมไปเรื่อย ๆ มากกว่า อีกทั้งประชากรกลุ่มตัวอย่าง ยังอยู่ในวัยเรียน มีรายได้ไม่มากนัก ทำให้เงินออมน้อยตามไปด้วย

3. ความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการเงินออม จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน และระยะเวลาในการออมเงิน จากผลการวิจัยพบว่าเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ไม่ได้เรียนวิชาเกี่ยวกับการบริหารการเงินส่วนบุคคล ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารการเงินส่วนบุคคลมาก่อน ซึ่งจากความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักรู้และความรู้ตามแนวคิดของ จิราพร จักรไพวงศ์ (2530) ได้กล่าวไว้ว่า ความตระหนักรู้และความรู้มีความสัมพันธ์กัน การที่จะเกิดความตระหนักรู้ขึ้นมาได้นั้นต้องผ่านการมีความรู้เบื้องต้นมาก่อนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชนิกร วงศ์จันทร์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อความตระหนักรู้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในชั้นเรียน ผลการศึกษา พบว่า การเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลมีผลทำให้นักศึกษามีความตระหนักรู้ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น และมีพฤติกรรมในการบริหารการเงินในปัจจุบันดีขึ้น แสดงให้เห็นว่าความตระหนักรู้ในการวางแผนทางการเงินมีผลต่อการบริหารเงิน รวมถึงการรู้จักออมเงินให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพร ลาภพาณิชย์กุล (2558) ได้

ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการตระหนักรู้และความสนใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจน้อยในเรื่องการเลือกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เหมาะสม แต่ถึงอย่างไรก็ตามกลุ่มนักศึกษาก็ยังเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องของการออม การวางแผนเป้าหมายทางการเงิน และนักศึกษาที่ได้คะแนนความรู้มากกว่าจะมีความตระหนักรู้ในการวางแผนทางการเงินที่สูงกว่า ดังนั้นสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยในครั้งนี้ คือนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนวิชาการวางแผนส่วนบุคคล ไม่มีความรู้ความเข้าใจด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมาก่อน ความตระหนักรู้จึงไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ เลยไม่ว่าจะเป็นความถี่ในการออมเงิน ช่วงเวลาในการออมเงิน จำนวนเงินออม เปอร์เซ็นต์การออมเงิน และระยะเวลาในการออมเงิน

ในความคิดเห็นของผู้วิจัย มีความคิดว่าความตระหนักรู้ความรู้ความเข้าใจเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมการออมที่เพิ่มขึ้นได้ บุคคลที่มีความตระหนักรู้ในการออมเงิน อาจจะมีการออมเงินหรือไม่มีการออมเงินก็ได้ แต่หากบุคคลนั้นได้รับความรู้ทำให้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ก็อาจส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมในเรื่องนั้น เช่น การได้รับความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินหรือความสำคัญของเงินออม ก็จะก่อให้เกิดความตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญในการออม ซึ่งอาจจะทำให้เกิดพฤติกรรมการออมที่เพิ่มขึ้นได้ ในขณะที่เป้าหมายในการออมเงินนั้นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมเงินอย่างชัดเจนกว่า เพราะสามารถรับรู้ได้ว่ากำลังออมเงินเพื่อวัตถุประสงค์ใด จำนวนเท่าไร และระยะเวลาอันแก่ไหน แต่หากสามารถส่งเสริมให้บุคคลเกิดความรู้ความเข้าใจในการออมเงินควบคู่ไปด้วยนั้น อาจจะสามารถช่วยให้บุคคลที่มีการออมเงินนั้น สามารถวางแผนในการออมได้ดียิ่งขึ้น

5.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาความสนใจและการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน ไปเป็นแนวทางที่จะปรับพฤติกรรมและส่งเสริมการออมแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง และผู้ที่สนใจ
2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับสถาบันการเงินนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ของสถาบันการเงินต่อผู้ออม โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามองเห็นแนวทางการวางแผนการออมเงินของตนเพื่อเป็นการรองรับสถานการณ์ภาวะความไม่แน่นอนในอนาคต

5.4 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. สถาบันการเงินที่มีความต้องการจะระดมเงินออม ควรมีกลยุทธ์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้นักศึกษาเห็นถึงเป้าหมายในการออมที่ชัดเจนและเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคน เพื่อจูงใจให้ประชากรกลุ่มนี้ มีความต้องการออมเพิ่มขึ้น เช่น เงินฝากโบนัส 24 เดือนเพื่อการศึกษา, เงินฝากโบนัส 36 เดือน เพื่อที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. สถาบันการเงินที่มีความต้องการจะระดมเงินออม ควรมีกลยุทธ์ในการกระตุ้นการออมให้เพิ่มขึ้นด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์ของเงินฝากธนาคาร เช่น ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์พิเศษ เพื่อจูงใจให้ประชากรกลุ่มนี้ มีการออมเงินฝากธนาคารเพิ่มขึ้น
3. สถาบันการศึกษา สามารถนำข้อมูลการวิจัยไปใช้ในการสนับสนุนส่งเสริมด้านความรู้ความเข้าใจในการออมเงินของนักศึกษา เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมเงิน การเปิดหลักสูตรการวางแผนการออมเงิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างตาม ชั้นที่ปีศึกษาและคณะที่ศึกษา
2. ควรศึกษาตัวแปรเพิ่มเติม เช่น สถานที่สำหรับการออม อย่างเช่น ธนาคาร ว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ใช้บริการธนาคารไหนในการออมมากที่สุด

บรรณานุกรม

- กมลชนก ไพโรจน์. (2554). *พฤติกรรมกรรมการออมของบุคลากรกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2544). *จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- กรวีร์ นันทชัยพฤกษ์. (2558). *ความรู้และพฤติกรรมการเงินของข้าราชการครูในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- กษิ์เดช เจริญวงษ์. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, สมุทรปราการ.
- กนิษฐ์ภาค ละมุล. (2553). *รายรับและการออมเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย อุบลราชธานี*. รายงานวิจัยคณะบริหารศาสตร์ สาขาเศรษฐกิจพอเพียง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิต*. (2556). ค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2560, จาก: <http://www.fpo.go.th/S-I/Source/ECO/ECO8.htm>
- กจิตพร สิทธิพันธุ์. (2552). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- กิตติภูมิ มีประดิษฐ์. (2548). *มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กุลฐกาน ตั้งทิวาพร. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน กรณีศึกษา: พนักงานธนาคาร*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กองทะเบียนนิติศาสตร์และบริการนักศึกษา*. (2559). ค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2560, จาก: <http://reg2.tsu.ac.th/>
- โครงการสำรวจพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคล Money Watch*. (2556). ค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2560, จาก: http://www.ramajttti.com/research_project_money.php
- จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต. (2555). *การเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนและข้าราชการในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธบุรี, ปทุมธานี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จิราพร จักรไพลวงศ์. (2530). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาการบริโภคอาหาร ที่มี วัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและเครื่องปรุงรสของแม่บ้านในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- จันทร์เพ็ญ บุญญา. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- ใจเดียว โกมลเพ็ชร. (2554). พฤติกรรมการออมเงินของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา. การค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ซารวี บุตรบำรุง. (2555). รายได้และรูปแบบการออมเพื่อการเตรียมพร้อมผู้วัยสูงอายุของประชาชนอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ในเขตคูสิตกรุงเทพมหานคร. รายงานวิจัยปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ.
- ณัฐ สิทธิกร. (2551). ผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระดานตะปูในกิจกรรมตามความสนใจ คณิตศาสตร์ ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- เดือนรุ่ง ช่วยเมือง. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเป็ย จังหวัดตรัง. รายงานการวิจัยคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2552). เงินทองของมีค่า. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2560, จาก: http://www.tsi-thailand.org/Financeforyouth_2/courseoutline.html
- ทองศักดิ์ ประสพกิตติคุณ. (2535). การประเมินค่าความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์การสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ทวีท้อ แก้ว และอบรม สีนภิบาล. (2547). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2553). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: บิซเนสอาร์แอนด์ดี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชัยลักษณ์ หมอฮา. (2550). *พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม กรณีศึกษา : พนักงานบริษัทสยาม โกลด์-บอลเฮ้าส์ จำกัด สาขาเวียงกุมกาม*. รายงานการวิจัย. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นงลักษณ์ วงศ์ถนอม. (2547). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักถึงความสำคัญกับความสามารถในการนำความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า คุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- นยนา พัฒนะณรงค์เลิศ. (2548). *พฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. รายงานการวิจัยคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นันทกา นันทวิสัย. (2552). *การศึกษาเปรียบเทียบภาวะการออมของครัวเรือนในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็ม เอฟ ซี จำกัด (มหาชน). (2552). *การออม*. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2560, จาก: <http://www.mfcfun.com>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2550). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- บุญรุ่ง จันทน์นาค .(2557). *การออม*. ค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2560, จาก: <https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm>
- ปฏิพาน ศิริวงศ์มงคล. (2556). *พฤติกรรมของผู้บริโภคนอกระชั้นวายในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการออมเงิน*. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ประยงค์ คูศิริสิน. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2549). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ปานทิพย์ แสนสง. (2557). *การพัฒนาพฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา, นครสวรรค์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พงษ์ชัย เกลิมกลิ่น. (2551). ความตระหนักของพนักงานนิคมอุตสาหกรรมเขตเวทย์ ซิตี B ต่อดัชนี
ปัญหาสิ่งแวดล้อม. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์,
กรุงเทพฯ.
- พงศกร รัตนานุกรณ์. (2551). พฤติกรรมการออมเงินในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานงานวิจัยคณะ
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่..
- มรกต ฉายทองคำ. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขต
กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2555). ผลของการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อความตระหนักในการ
วางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในชั้นเรียน: รายงานวิจัยปีการศึกษา 2553-2554
มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุ่งนภา ศรีรัชญะโชติ. (2550). พฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน. การค้นคว้า
แบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เริงชัย คงสง. (2547). ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับยาเสพติด (ยาบ้า) : ศึกษาเปรียบเทียบเด็ก
และเยาวชนในระบบและนอกระบบโรงเรียน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร
อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. ปริญญานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- วณิชยา ณะตองใจ. (2553). พฤติกรรมการออมเงินของประชาชนบ้านหนองสองห้อง. การค้นคว้า
แบบอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วนิช บรรจง และคณะ. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- วารภรณ์ บุญสุรภัย. (2553). พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในอำเภอเมือง
นครปฐม. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่.
- วิศิษฐ์ บิลมาศ. (2557). รูปแบบพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
เพชรบูรณ์. คณะวิทยาการจัดการ สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วีระชน ชาวพ่อง. (2551). *ความรู้การมีส่วนร่วม และความตระหนักต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ของพนักงานในองค์กรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001): ศึกษากรณี บริษัทจันทบุรีซีฟู๊ดส์ จำกัด และบริษัทจันทบุรีโฟรเซ่นฟู๊ดส์ จำกัด*. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วาสนา อุทัยแสง. (2559). *การตระหนักถึงรู้การบริหารความเสี่ยงและการนำการบริหารความเสี่ยง ไปปฏิบัติของบุคลากร*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กองแผนงาน สำนักงาน อธิการบดี.
- วรรณรา ชื่นวัฒนา และคณะ. (2552). *รูปแบบการออมและแนวทางส่งเสริมการออมสำหรับ ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 4 จังหวัด (ยโสธร อุบลราชธานี นครราชสีมาและชัยภูมิ)*. อุบลราชธานี: รายงานวิจัยสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- ศตวรรษ ทำช้าง. (2554). *แบบแผนการออมของพนักงานสถาบันการเงินในอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ = Saving patterns of employees of financial institutions in Mueang District, Chiang Mai Province*. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เศรษฐศาสตรมหาวิทยาลัเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ศารินาฏ เกตวัลท์ และคณะ. (2554). *ความสนใจและความต้องการการสนับสนุนในการทำวิจัย เกี่ยวกับชาของอาจารย์มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง*. รายงานวิจัยสถาบันประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, เชียงราย.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2550). *การบริหารการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สนทยา เขมวิรัตน์ และคณะ. (2555). *ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออม:กรณีศึกษาชุมชน พระยาประสิทธิ์ เขตคูสิต*. กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร.
- สหกรณ์ออมทรัพย์ กระทรวงการคลัง. (2555). *วิธีการและทางเลือกของการออมทรัพย์*. ค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2560, จาก: <http://mofcoop.mof.go.th/>
- สิรินดา กลิ่นจันทร์หอม. (2555). *พฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. รายงานวิจัยปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สิรินุช คาบุญเรือง. (2554). *พฤติกรรมการบริโภคของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่กู้เงินเพื่อ การศึกษา*. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สิริพร ลาภพานิชกุล. (2558). การศึกษาเปรียบเทียบการตระหนักรู้และความสนใจเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- สุชา จันทร์เอม. (2542). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุภาภรณ์ ปักเหนือ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินของนิสิตที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- สุวีณา กัดเกิด. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการออมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จังหวัดปทุมธานี. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชราช, นนทบุรี.
- สำนักงานเศรษฐกิจ กระทรวงการคลัง. (2559). ค้นเมื่อ 16 มีนาคม 2560, จาก: <http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Category&file=categoryview&categoryID=CAT0000145>
- อภิชาติ เพชรพลอย. (2543). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อนุสรณ์ กาลดิษฐ์. (2548). การศึกษาความรู้และความตระหนักรู้ของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในห้องปฏิบัติการวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2548). วิธีวิทยาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- อัจฉราพร ใจแก้ว. (2556). พฤติกรรมการออมเงินของแรงงานชาวพม่าในจังหวัดสมุทรสาคร. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อัมพร เจียร โฉมรส. (2548). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้ VTAPER MODEL ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจ เรื่องสถิติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง การศึกษาความสนใจและการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงิน
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจและการตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง โดยข้อมูลที่ได้จะใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมด้านการวางแผนการออมเงินของนักศึกษาให้เหมาะสมต่อไป จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความจริงมากที่สุด ฉะนั้นขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นความลับและใช้เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ระดับชั้นปี

ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3
 ชั้นปีที่ 4 อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. รายรับต่อเดือน

ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000-15,000 บาท
 มากกว่า 15,000 บาท

4. คณะที่ท่านกำลังศึกษา

- คณะวิทยาศาสตร์
 คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน
 คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา
 คณะนิติศาสตร์
 คณะนิติศาสตร์(ภาคสมทบหลักสูตร3ปี)
 คณะนิติศาสตร์(ภาคสมทบหลักสูตร4ปี)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการวางแผนการออมเงิน

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับเป้าหมายในการออมเงิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงคำตอบเดียว

5= มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

หากท่านมีการออมเงินในสถาบันการเงิน ข้อใดคือเป้าหมายในการออมเงินของท่าน ให้ตอบข้อ 1-9

หากท่านไม่มีการออมเงิน ให้เลือกคำตอบข้อ 10

1. เพื่อผลตอบแทนสูงๆ เช่น ดอกเบี้ย

- มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

2. เพื่อใช้ในการศึกษาต่อ,เพื่อเป็นทุนการศึกษา

- มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

3. เพื่อใช้ในช่วงระหว่างหางานทำ หลังจบการศึกษา

- มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

4. เพื่อสร้างครอบครัวในอนาคต

- มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

5. เพื่อเป็นเงินลงทุนในการประกอบอาชีพหรือประกอบธุรกิจในอนาคต

- มากที่สุด
 มาก
 ปานกลาง
 น้อย
 น้อยที่สุด

6. เพื่อใช้หลังเกษียณอายุจากการทำงาน โดยท่านคำนึงถึงความมั่นคงในวัยสูงอายุ ถึงแม้ว่าปัจจุบันท่านจะยังอยู่ในช่วงวัยเรียน

- มากที่สุด มาก ปานกลาง
 น้อย น้อยที่สุด

7. เพื่อเก็บไว้ซื้อสินทรัพย์ เช่น ซื้อบ้าน ที่ดิน รถยนต์

- มากที่สุด มาก ปานกลาง
 น้อย น้อยที่สุด

8. เพื่อเป็นเงินสำรองยามฉุกเฉินหรือยามเจ็บป่วย

- มากที่สุด มาก ปานกลาง
 น้อย น้อยที่สุด

9. ท่านคิดว่าการมีเป้าหมายในการออมเงิน จะเป็นแรงกระตุ้นให้ท่านรู้สึกสนใจในการออมเงิน

- มากที่สุด มาก ปานกลาง
 น้อย น้อยที่สุด

10. ไม่มีการออมเงิน

2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบในการออมเงิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียง

คำตอบเดียว

5= มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 =น้อยที่สุด

หากท่านมีการออมเงินในสถาบันการเงิน ท่านเลือกที่จะออมเงินในรูปแบบใด

ข้อที่	รูปแบบการออม	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1.	เงินฝากธนาคาร					
2.	ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์					
3.	ซื้อกองทุนต่างๆ					
4.	ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต					
5.	ซื้อพันธบัตรรัฐบาล					
6.	ซื้อสลากออมสิน, สลาก ธกส.					
7.	เก็บไว้เอง					
8.	ออมด้วยรูปแบบอื่นๆ...เช่น ซื้อ ทรัพย์สิน					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียง

คำตอบเดียว

5= มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

ข้อ ที่	คำถามวัดความรู้ความเข้าใจในการออม	ระดับความรู้				
		1	2	3	4	5
1.	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน					
2.	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการออมเงินว่ามีหลายรูปแบบ					
3.	ท่านมีความรู้หรือทราบถึงรายละเอียดตลอดจนความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน/การลงทุน					
4.	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดเงินว่าเป็นการเพิ่มค่าของเงินให้มากขึ้น					
5.	ท่านมีความรู้ว่าการซื้อสินทรัพย์เป็นการออมวิธีหนึ่ง					
6.	ท่านมีความรู้ว่าการออมเงินหรือการลงทุนคือการใช้จ่ายเงินหารายได้แทนเรา					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงิน (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียง

คำตอบเดียว

5= มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 =น้อยที่สุด

ข้อที่	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
1.	อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการรับรู้ข่าวสาร					
2.	ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการทางการเงิน/การลงทุนของท่าน					
3.	ท่านมีการติดตามข้อมูลข่าวสารทางด้านการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง การตลาดและการลงทุน					
4.	ท่านต้องได้รับข้อมูลข่าวสารในการวางแผนการออมเงิน ก่อนที่จะตัดสินใจออมเงิน					
5.	ท่านเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยตลอดเวลา					
6.	ข้อมูลข่าวสารจากสถาบันการเงินน่าเชื่อถือที่สุด					

